

Europeiska unionens officiella tidning

ISSN 1725-2628

L 197

fyrtiosjätte årgången

5 augusti 2003

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

Kommissionens förordning (EG) nr 1391/2003 av den 4 augusti 2003 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 1

★ **Kommissionens förordning (EG) nr 1392/2003 av den 4 augusti 2003 om ändring av förordning (EG) nr 174/1999 om fastställande av särskilda tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EEG) nr 804/68 i fråga om exportlicenser och exportbidrag inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter 3**

Kommissionens förordning (EG) nr 1393/2003 av den 4 augusti 2003 om leverans av spannmål som livsmedelsbistånd 5

★ **Kommissionens förordning (EG) nr 1394/2003 av den 4 augusti 2003 om upphörande av fiske efter rödspätta med fartyg under belgisk flagg 9**

Kommissionens förordning (EG) nr 1395/2003 av den 4 augusti 2003 om fastställande av världsmarknadspriset på orensad bomull 10

Kommissionens förordning (EG) nr 1396/2003 av den 4 augusti 2003 om fastställande av gemenskapens producent- och importpriser för nejlikor och rosor för tillämpning av importordningen för vissa blommor med ursprung i Cypern, Israel, Jordanien och Marocko samt Västbanken och Gazaremsan 11

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Rådet

2003/578/EG:

★ **Rådets beslut av den 22 juli 2003 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik 13**

- ★ **Rådets rekommendation av den 22 juli 2003 om genomförandet av medlemsstaternas sysselsättningspolitik** 22

Kommissionen

- ★ **Kommissionens beslut av den 4 augusti 2003 om ändring av beslut 2000/49/EG om upphävande av beslut 1999/356/EG om införande av särskilda villkor för import av jordnötter och vissa produkter framställda av jordnötter, som har sitt ursprung i eller sänts från Arabrepubliken Egypten ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2003) 2800]** 31

- ★ **Kommissionens beslut av den 1 augusti 2003 om delegering av förvaltningen av stöd till genomförandeorgan för en föranslutningsåtgärd inom jordbruket och landsbygdens utveckling i Republiken Tjeckien under föranslutningsperioden** 35

Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning V i Fördraget om Europeiska unionen

- ★ **Rådets beslut 2003/582/GUSP av den 21 juli 2003 om ingående av ett avtal mellan Europeiska unionen och Ryska federationen om denna stats deltagande i Europeiska unionens polisuppdrag (EUPM) i Bosnien och Hercegovina** 37

Avtal mellan Europeiska unionen och Ryska federationen om Ryska federationens deltagande i Europeiska unionens polisuppdrag (EUPM) i Bosnien och Hercegovina 38

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1391/2003**av den 4 augusti 2003****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1947/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 5 augusti 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 augusti 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 299, 1.11.2002, s. 17.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 4 augusti 2003 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(euro/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	060	52,8
	999	52,8
0707 00 05	052	103,8
	999	103,8
0709 90 70	052	65,0
	999	65,0
0805 50 10	382	56,8
	388	57,3
	524	44,4
	528	48,5
	999	51,8
0806 10 10	052	102,6
	204	147,8
	220	113,4
	400	243,9
	600	131,4
	624	151,9
	999	148,5
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	69,6
	400	88,0
	508	53,5
	512	71,7
	528	64,6
	720	81,5
	800	61,6
	804	90,7
	999	72,7
0808 20 50	052	169,1
	388	87,3
	512	50,3
	528	85,5
	999	98,0
0809 20 95	052	293,2
	400	237,0
	404	252,4
	999	260,9
0809 30 10, 0809 30 90	052	158,0
	999	158,0
0809 40 05	064	85,7
	068	72,5
	094	62,1
	624	183,8
	999	101,0

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1392/2003**av den 4 augusti 2003****om ändring av förordning (EG) nr 174/1999 om fastställande av särskilda tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EEG) nr 804/68 i fråga om exportlicenser och exportbidrag inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter**EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

kontrollmärkas i enlighet med bestämmelserna i direktiv 92/46/EEG, om man ansöker om exportbidrag för dessa produkter.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter ⁽¹⁾ senast ändrad genom förordning (EG) nr 806/2003 ⁽²⁾, särskilt artikel 31.14 i denna, och

av följande skäl:

- (3) För att alla nödvändiga åtgärder skall vidtas för att säkerställa märkning av produkter som exporteras med exportbidrag, och för att möjliggöra export av existerande lager och användandet av förpackningar som inte är kontrollmärkta, bör den här förordningen tillämpas från och med den 1 januari 2004.
- (4) Förordning (EG) nr 174/1999 bör således ändras.
- (5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

(1) Enligt artikel 21 i kommissionens förordning (EG) nr 800/1999 av den 15 april 1999 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag för jordbruksprodukter ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 500/2003 ⁽⁴⁾, skall bidrag inte beviljas för produkter som inte är av sund, god och marknadsmässig kvalitet dagen för mottagandet av exportdeklarationen. För att säkerställa en enhetlig tillämpning av gällande lagstiftning är det nödvändigt att i kommissionens förordning (EG) nr 174/1999 ⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 833/2003 ⁽⁶⁾, precisera att för att exportbidrag skall beviljas skall de produkter som avses i artikel 1 i rådets direktiv 92/46/EEG av den 16 juni 1992 om fastställande av hygienregler för produktion och utsläppande på marknaden av rå mjölk, värmebehandlad mjölk och mjölkbaserade produkter ⁽⁷⁾, senast ändrat genom direktiv 94/71/EG ⁽⁸⁾, och som anges i artikel 1 i förordning (EG) nr 1255/1999 ha beretts och vara kontrollmärkta i enlighet med bestämmelserna i nämnda direktiv.

(2) För att undvika att reglerna kringgås bör de produkter som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1255/1999, och som är avsedda som foder, likaså beredas och

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 1 i förordning (EG) nr 174/1999 skall följande läggas till som punkt 4:

"4. För att beviljas exportbidrag skall de produkter som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1255/1999 vara förenliga med bestämmelserna i direktiv 94/46/EEG och beredas i en godkänd anläggning och uppfylla kraven på kontrollmärkning som föreskrivs i bilaga C, kapitel IV A till direktivet."

*Artikel 2*Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 2004.

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 48.⁽²⁾ EUT L 122, 16.5.2003, s. 1.⁽³⁾ EGT L 102, 17.4.1999, s. 11.⁽⁴⁾ EUT L 74, 20.3.2003, s. 19.⁽⁵⁾ EGT L 20, 27.1.1999, s. 8.⁽⁶⁾ EUT L 120, 15.5.2003, s. 18.⁽⁷⁾ EGT L 268, 14.9.1992, s. 1.⁽⁸⁾ EGT L 368, 31.12.1994, s. 33.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 augusti 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1393/2003**av den 4 augusti 2003****om leverans av spannmål som livsmedelsbistånd**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1292/96 av den 27 juni 1996 om principerna för förvaltning av livsmedelsbistånd samt om särskilda stödåtgärder för livsmedelsförsörjningen ⁽¹⁾, ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1726/2001 ⁽²⁾, särskilt artikel 24.1 b i denna, och

av följande skäl:

- (1) I den nämnda förordningen fastställs förteckningen över länder och organ som har rätt att motta gemenskapsbistånd och anges de allmänna kriterierna för transport av livsmedelsbiståndet efter fob-stadiet.
- (2) Som en följd av flera beslut om tilldelning av livsmedelsbistånd har kommissionen tilldelat vissa mottagare spannmål.
- (3) Dessa leveranser bör ske i enlighet med bestämmelserna i kommissionens förordning (EG) nr 2519/97 av den 16 december 1997 om allmänna bestämmelser för anskaffning av varor som skall levereras som livsmedelsbistånd

från gemenskapen i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1292/96 ⁽³⁾. Det är nödvändigt att ange tidsfrister och leveransvillkor för att bestämma de därav följande kostnaderna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Spannmål skall framskaffas inom gemenskapen som livsmedelsbistånd för leverans till de mottagare som är förtecknade i bilagan i enlighet med förordning (EG) nr 2519/97 och enligt de villkor som anges i bilagan.

Anbudsgivare skall anses ha kännedom om och ha accepterat alla tillämpliga allmänna och särskilda villkor. Alla andra villkor eller förbehåll i hans anbud skall anses som oskrivna.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 augusti 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 166, 5.7.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 234, 1.9.2001, s. 10.

⁽³⁾ EGT L 346, 17.12.1997, s. 23.

BILAGA

PARTI A

1. **Aktion nr:** 108/02
2. **Mottagare** ⁽²⁾: World Food Programme (WFP), Via Cesare Giulio Viola 68, I-00148 Roma; tfn (39-06) 6513 2988; fax 6513 2844/3; telex 626675 WFP I
3. **Mottagarens representant:** uppges av mottagaren
4. **Bestämmelseland:** Israel
5. **Vara som skall framskaffas:** vetemjöl
6. **Total kvantitet (ton netto):** 3 245
7. **Antal partier:** 1, i 3 delar (A1: 1 000 t; A2: 1 000 t; A3: 1 245 t)
8. **Varans egenskaper och kvalitet** ⁽³⁾ ⁽⁵⁾: Se EGT C 312, 31.10.2000, s. 1 (A.10)
9. **Emballage** ⁽⁷⁾: Se EGT C 267, 13.9.1996, s. 1 (2.2 A 1.d, 2.d och B.4)
10. **Etikettering eller märkning** ⁽⁶⁾: Se EGT C 114, 29.4.1991, s. 1 (II.B.3)
 - språk att använda vid märkning: engelska
 - tilläggsmärkning: —
11. **Framskaffningsmetod:** Gemenskapens marknad
12. **Fastställt leveransstadium:** Fritt utskeppningshamnen
13. **Alternativt leveransstadium:** —
14. a) **Utskeppningshamn:** —
b) **Lastningsadress:** —
15. **Lossningshamn:** —
16. **Bestämmelseort:**
 - hamn eller transitlager: —
 - transportväg över land: —
17. **Leveranstid (intervall eller sista dag) för det fastställda leveransstadiet:**
 - första leveranstid: A1: 8–28.9.2003; A2: 22.9–12.10.2003; A3: 6–26.10.2003
 - andra leveranstid: A1: 22.9–12.10.2003; A2: 6–26.10.2003; A3: 20.10–9.11.2003
18. **Leveranstid (intervall eller sista dag) för det alternativa leveransstadiet:**
 - första leveranstid: —
 - andra leveranstid: —
19. **Frist för ingivande av anbud (kl. 12.00 lokal tid i Bryssel):**
 - första leveranstid: 19.8.2003
 - andra leveranstid: 2.9.2003
20. **Anbudsgarantins belopp:** 5 EUR/ton
21. **Adress för inlämnande av anbud och anbudsgaranti** ⁽¹⁾: M. Vestergaard, Commission européenne; Bureau: L130 7/46, B-1049 Bruxelles; telex 25670 AGREC B; fax (32-2) 296 70 03/296 70 04
22. **Exportbidrag** ⁽⁴⁾: Bidrag som är tillämpligt 25.7.2003 fastställt genom kommissionens förordning (EG) nr 1138/2003 (EUT L 160, 28.6.2003, s. 20).

PARTI B

1. **Aktion nr:** 816/97
2. **Mottagare** ⁽²⁾: Etiopen
3. **Mottagarens representant:** Emergency Food Security Reserve, Addis Ababa, Contact: Ato Sirak Hailu, tfn (251-1) 51 71 62, fax 51 83 63
4. **Bestämmelseland:** Etiopien
5. **Vara som skall framskaffas:** vete
6. **Total kvantitet (ton netto):** 10 000
7. **Antal partier:** 1
8. **Varans egenskaper och kvalitet** ⁽³⁾ ⁽⁵⁾: Se EGT C 312, 31.10.2000, s. 1 (A.1)
9. **Emballage** ⁽⁷⁾: Se EGT C 267, 13.9.1996, s. 1 (1.0 A 1.c, 2.c och B.3)
10. **Etikettering eller märkning** ⁽⁶⁾: Se EGT C 114, 29.4.1991, s. 1 (II.A.3)
 - språk att använda vid märkning: Engelska
 - tilläggsmärkning: —
11. **Framskaffningsmetod:** Gemenskapens marknad
12. **Fastställt leveransstadium** ⁽⁸⁾: Fritt bestämmelseorten
13. **Alternativt leveransstadium:** Fritt utskeppningshamnen – fob stuvat
14. a) **Utskeppningshamn:** —
b) **Lastningsadress:** —
15. **Lossningshamn:** —
16. **Bestämmelseort:** EFSR warehouse in Dire Dawa
 - hamn eller transitlager: Berbera
 - transportväg över land: —
17. **Leveranstid (intervall eller sista dag) för det fastställda leveransstadiet** ⁽⁸⁾:
 - första leveranstid: 31.10.2003
 - andra leveranstid: 16.11.2003
18. **Leveranstid (intervall eller sista dag) för det alternativa leveransstadiet:**
 - första leveranstid: 8–21.9.2003
 - andra leveranstid: 22.9–5.10.2003
19. **Frist för ingivande av anbud (kl. 12.00 lokal tid i Bryssel):**
 - första leveranstid: 19.8.2003
 - andra leveranstid: 2.9.2003
20. **Anbudsgarantins belopp:** 5 EUR/ton
21. **Adress för inlämnande av anbud och anbudsgaranti** ⁽¹⁾: M. Vestergaard, Commission européenne; Bureau: L130 7/46, B-1049 Bruxelles; telex 25670 AGREC B; fax (32-2) 296 70 03/296 70 04
22. **Exportbidrag** ⁽⁴⁾: Bidrag som är tillämpligt den 25.7.2003 fastställt genom kommissionens förordning (EG) nr 1138/2003 (EUT L 160, 28.6.2003, s. 20).

Fotnoter:

- (¹) Ytterligare upplysningar: Torben Vestergaard (tfn (32-2) 299 30 50; fax (32-2) 296 20 05).
- (²) Leverantören som tilldelats kontrakt skall så snart som möjligt vända sig till mottagaren eller dennes representant, för att fastställa vilka fraktdokument som krävs.
- (³) Leverantören som tilldelats kontrakt skall till mottagaren överlämna ett intyg från ett officiellt organ som visar att de tillämpliga normerna för radioaktiv strålning i den berörda medlemsstaten inte har överskridits för den produkt som skall levereras. Radioaktivitetsintyget skall innehålla uppgift om halterna cesium-134 och cesium-137 samt halten jod-131.
- (⁴) Kommissionens förordning (EG) nr 2298/2001 (EGT L 308, 27.11.2001, s. 16), är tillämplig vad avser exportbidrag. Den dag som avses i artikel 2 i den förordningen är den som avses i punkt 22 i denna bilaga.
- (⁵) Leverantören som tilldelats kontrakt skall till mottagaren eller dennes representant överlämna följande dokument vid leveransen:
— Sundhetscertifikat för växter.
- (⁶) Trots punkt II.A.3 c eller II.B.3 c i EGT C 114 av den 29 april 1991 skall påskriften lyda "Europeiska gemenskapen".
- (⁷) Med hänsyn till eventuell omlastning i andra säckar skall den anbudsgivare som tilldelats kontrakt leverera 2 % tomma extrasäckar av samma kvalitet som de säckar som innehåller varorna, med ett stort R tillagt efter påskriften.
- (⁸) Utöver vad som föreskrivs i artikel 14.3 i förordning (EG) nr 2519/97 får hyrda fartyg inte finnas angivna på någon av de senaste fyra kvartalsförteckningarna över kvarhållna fartyg som offentliggjorts genom Parisavtalet (the Paris Memorandum of Understanding on Port State Control) (rådets direktiv 95/21/EG [EGT L 157, 7.7.1995, s. 1]).

När kommissionen fattar beslut om kontraktstilldelning måste visse upplysningar om anbudsgivaren finnas tillgängliga (om bankkonto m.m.). Dessa upplysningar framgår av ett formulär som finns på följande Internetplats:

http://europa.eu.int/comm/budget/execution/ftiers_fr.htm.

Om dessa upplysningar inte lämnats kan den anbudsgivare som utsetts till leverantör inte återopa den tidsfristen för meddelanden i artikel 9.4 i förordning (EG) nr 2519/97.

Anbudsgivarna skall således fylla i detta formulär och bifoga det när anbudet lämnas in.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1394/2003
av den 4 augusti 2003
om upphörande av fiske efter rödspätta med fartyg under belgisk flagg

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2847/93 av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 806/2003 ⁽²⁾, särskilt artikel 21.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I rådets förordning (EG) nr 2341/2002 av den 20 december 2002 om fastställande för år 2003 av fiskemöjligheter och därmed förbundna villkor för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i gemenskapens vatten och, för gemenskapens fartyg, i andra vatten där fångstbegränsningar krävs ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1091/2003 ⁽⁴⁾, föreskrivs kvoter för rödspätta för år 2003.
- (2) För att säkerställa att bestämmelserna följs när det gäller de kvantitativa begränsningarna för fångster av bestånd som omfattas av kvoter, bör kommissionen fastställa datum för när fartyg under en viss medlemsstats flagg skall anses ha uttömt den tilldelade kvoten.
- (3) Enligt de uppgifter som kommissionen har mottagit har de fångster av rödspätta i farvattnen i ICES-område VII f–g som gjorts av fartyg som för belgisk flagg eller som

är registrerade i Belgien uppnått den tilldelade kvoten för år 2003. Belgien har förbjudit fiske av detta bestånd från och med den 24 juli 2003. Det är därför lämpligt att utgå från detta datum.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Fångster av rödspätta i farvattnen i ICES-område VII f–g, som gjorts av fartyg som för belgisk flagg eller som är registrerade i Belgien skall anses ha uttömt den kvot som tilldelats Belgien för år 2003.

Fiske efter rödspätta i farvattnen i ICES-område VIIh f–g, som görs av fartyg som för belgisk flagg eller som är registrerade i Belgien skall vara förbjudet, liksom behållande ombord, omlastning och landning av sådant bestånd som fångats av dessa fartyg efter denna förordnings tillämpningsdatum.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 24 juli 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 augusti 2003.

På kommissionens vägnar

Jörgen HOLMQUIST

Generaldirektör för fiske

⁽¹⁾ EGT L 261, 20.10.1993, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 122, 16.5.2003, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 356, 31.12.2002, s. 12.

⁽⁴⁾ EUT L 157, 26.6.2003, s. 1.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1395/2003
av den 4 augusti 2003
om fastställande av världsmarknadspriset på orensad bomull

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av protokoll nr 4 om bomull som är fogat som bilaga till Anslutningsakten för Grekland, senast ändrat genom rådets förordning (EG) nr 1050/2001 ⁽¹⁾,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1051/2001 av den 22 maj 2001, om produktionsstöd för bomull ⁽²⁾, särskilt artikel 4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 4 i förordning (EG) nr 1051/2001, skall ett världsmarknadspris på orensad bomull fastställas regelbundet på grundval av det världsmarknadspris som konstaterats för rensad bomull med hänsyn till det förhållande som tidigare har konstaterats mellan priset för rensad bomull och det pris som beräknas för orensad bomull. Detta tidigare förhållande har fastställts i artikel 2.2 i kommissionens förordning (EG) nr 1591/2001 av den 2 augusti 2001 ⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1486/2002 ⁽⁴⁾ om tillämpningsföreskrifter för stödsystemet för bomull. Om världsmarknadspriset inte kan fastställas på detta sätt skall priset fastställas på grundval av det senast fastställda priset.
- (2) Enligt artikel 5 i förordning (EG) nr 1051/2001, skall världsmarknadspriset på orensad bomull bestämmas för en produkt med vissa egenskaper och med hänsyn till de mest fördelaktiga anbuden och prisnoteringarna på

världsmarknaden mellan dem som anses vara representativa för den verkliga marknadstendensen. För att bestämma detta pris har det fastställts ett medeltal av de anbud och de priser som noterats på en eller flera representativa europeiska börser för en produkt som levererats cif till en hamn inom gemenskapen och som kommer från olika leverantörsländer vilka anses vara de mest representativa för den internationella handeln. Det föreskrivs justeringar av kriterierna för att bestämma världsmarknadspriset för orensad bomull för att ta hänsyn till motiverade skillnader när det gäller den levererade produktens kvalitet eller anbudens och prisnoteringarnas karaktär. Dessa justeringar fastställs i artikel 3.2 i förordning (EG) nr 1591/2001.

- (3) Tillämpningen av ovanstående kriterier innebär att världsmarknadspriset på orensad bomull bör fastställas på nedan angiven nivå.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Världsmarknadspriset på orensad bomull, som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 1051/2001, fastställs till 27,762 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 5 augusti 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 augusti 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 148, 1.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 148, 1.6.2001, s. 3.

⁽³⁾ EGT L 210, 3.8.2001, s. 10.

⁽⁴⁾ EGT L 223, 20.8.2002, s. 3.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1396/2003**av den 4 augusti 2003****om fastställande av gemenskapens producent- och importpriser för nejlikor och rosor för tillämpning av importordningen för vissa blommor med ursprung i Cypern, Israel, Jordanien och Marocko samt Västbanken och Gazaremsan**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 4088/87 av den 21 december 1987 om fastställande av villkoren för tillämpning av förmånstullar på import av vissa blommor med ursprung i Cypern, Israel, Jordanien och Marocko samt i Västbanken och Gazaremsan ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1300/97 ⁽²⁾, särskilt artikel 5.2 a i denna, och

av följande skäl:

Enligt artikel 2.2 och artikel 3 i ovan nämnda förordning (EEG) nr 4088/87 skall gemenskapens import- och producentpriser fastställas var fjortonde dag för storblommiga nejlikor (standard), elegancenejlikor (spray), storblommiga rosor och småblommiga rosor och de skall tillämpas två veckor i taget. Enligt artikel 1b i kommissionens förordning (EEG) nr 700/88 av den 17 mars 1988 om vissa tillämpningsföreskrifter för systemet för import till gemenskapen av vissa blomsterprodukter med ursprung i Cypern, Israel och Jordanien samt i

Västbanken och Gazaremsan ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2062/97 ⁽⁴⁾, skall dessa priser för tvåveckorsperioder fastställas på grundval av viktade uppgifter som lämnas av medlemsstaterna. Det är viktigt att dessa fastställs utan dröjsmål för att tillämpliga tullar skall kunna fastställas. Det är därför lämpligt att föreskriva att denna förordning omedelbart träder i kraft.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De producent- och importpriser i gemenskapen för storblommiga nejlikor (standard), elegancenejlikor (spray), storblommiga rosor och småblommiga rosor som avses i artikel 1b i förordning (EEG) nr 700/88 för en tvåveckorsperiod fastställs i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 5 augusti 2003.

Den skall tillämpas från den 6 till den 19 augusti 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 augusti 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 382, 31.12.1987, s. 22.

⁽²⁾ EGT L 177, 5.7.1997, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 72, 18.3.1988, s. 16.

⁽⁴⁾ EGT L 289, 22.10.1997, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 4 augusti 2003 om fastställande av gemenskapens producent- och importpriser för nejlikor och rosor för tillämpning av importordningen för vissa blommor med ursprung i Cypern, Israel, Jordanien och Marocko samt Västbanken och Gazaremsan

(euro per 100 enheter)

Period: den 6 till den 19 augusti 2003				
Gemenskapens producentpris	Storblommiga nejlikor (standard)	Elegancenejlikor (spray)	Storblommiga rosor	Småblommiga rosor
	14,06	12,03	17,82	9,03
Gemenskapens importpris	Storblommiga nejlikor (standard)	Elegancenejlikor (spray)	Storblommiga rosor	Småblommiga rosor
Israel	—	—	6,59	6,34
Marocko	—	—	—	—
Cypern	—	—	—	—
Jordanien	—	—	—	—
Västbanken och Gazaremsan	—	—	—	—

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 22 juli 2003

om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik

(2003/578/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 128.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽³⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽⁴⁾,

med beaktande av Sysselsättningskommitténs yttrande, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 2 i Fördraget om Europeiska unionen föreskrivs det att unionen skall ha som mål att främja ekonomiska och sociala framsteg och en hög sysselsättningsnivå. I artikel 125 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen föreskrivs det att medlemsstaterna och gemenskapen skall arbeta för att utveckla en samordnad sysselsättningsstrategi och särskilt för att främja en kvalificerad, utbildad och anpassningsbar arbetskraft och en arbetsmarknad som är mottaglig för ekonomiska förändringar.
- (2) Efter Europeiska rådets extra möte om sysselsättning i Luxemburg den 20–21 november 1997 antogs rådets resolution av den 15 december 1997 om riktlinjer för

sysselsättningen under år 1998 ⁽⁵⁾, vilken satte igång en öppen process präglad av ett starkt politiskt engagemang och bred acceptans hos alla berörda parter.

- (3) Europeiska rådet i Lissabon den 23–24 mars 2000 enades om ett nytt strategiskt mål för Europeiska unionen, nämligen att bli världens mest konkurrenskraftiga och dynamiska kunskapsbaserade ekonomi, som kan säkerställa hållbar ekonomisk tillväxt med fler och bättre arbetstillfällen och en högre grad av social sammanhållning. Därför enades rådet om övergripande mål för sysselsättningen och sysselsättningsmål för kvinnor för 2010, vilka mål kompletterades vid Europeiska rådets möte i Stockholm den 23–24 mars 2001 med delmål som skall nås senast i januari 2005 och med ett nytt mål för 2010 som återspeglar den demografiska utmaningen när det gäller sysselsättningen bland äldre kvinnor och män.

- (4) Europeiska rådet antog vid sitt möte i Nice den 7–9 december 2000 den europeiska sociala agendan, i vilken det anges att en återgång till full sysselsättning kräver en ambitiös politik för att öka sysselsättningsintensiteten, minska de regionala klyftorna, minska ojämlikheter och förbättra arbetets kvalitet.

- (5) Europeiska rådet i Barcelona den 15–16 mars 2002 uppmanade till en förstärkning av den europeiska sysselsättningsstrategin genom en kraftfullare, förenklad och bättre styrd process med en tidsplan som anpassats till 2010 och som inbegriper Lissabonstrategins mål. Europeiska rådet i Barcelona krävde också att processerna för samordning av politiken skulle rationaliseras, så att tidsplanerna för antagandet av de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken och av sysselsättningsriktlinjerna samordnas.

⁽¹⁾ Förslag avgivet den 8.4.2003 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 3 juni 2003 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ Yttrandet avgivet den 14 maj 2003 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽⁴⁾ Yttrandet avgivet den 3 juli 2003 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽⁵⁾ EGT C 30, 28.1.1998, s. 1.

- (6) Vid Europeiska rådets möte i Bryssel den 20–21 mars 2003 bekräftades det att sysselsättningsstrategin är det viktigaste redskapet när det gäller att förverkliga Lissabonstrategins mål för sysselsättning och arbetsmarknad, och att denna sysselsättningsstrategi och de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken, som utgör det övergripande samordningsredskapet för den ekonomiska politiken i gemenskapen, bör fungera enligt samma principer. Europeiska rådet begärde också att riktlinjernas antal skall begränsas, att de skall vara resultatorienterade så att medlemsstaterna kan bestämma den lämpligaste kombinationen av åtgärder och att de skall underbyggas med lämpliga mål. År 2003 är en särskilt lämplig tidpunkt för att använda de strömlinjeformade nyckelinstrumenten för samordning av politiken – de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken, riktlinjerna för sysselsättningen och strategin för den inre marknaden – samt att fastställa ett nytt treårsperspektiv för dessa.
- (7) Sysselsättningsstrategin har utvärderats ingående, bland annat genom en noggrann halvtidsutvärdering 2000 och en omfattande utvärdering 2002 av erfarenheterna under de fem första åren. Utvärderingen visade att det behövs kontinuitet i strategin för att de kvarvarande strukturella bristerna skall avhjälpas och att man måste ta itu med de nya utmaningar som den utvidgade Europeiska unionen står inför.
- (8) Ett framgångsrikt genomförande av dagordningen från Lissabon innebär att medlemsstaternas sysselsättningspolitik på ett balanserat sätt måste främja tre mål som kompletterar och ömsesidigt stödjer varandra, nämligen full sysselsättning, kvalitet och produktivitet i arbetet samt social sammanhållning och integration. För att dessa mål skall kunna uppnås krävs det att ytterligare strukturreformer inriktas på tio sammankopplade prioriteringsområden och särskild uppmärksamhet bör ägnas åt enhetlig styrning av processen. Reformen av politiken innebär att man måste integrera ett jämställdhetsperspektiv vid genomförandet av alla åtgärder.
- (9) Den 6 december 2001 antog rådet ett antal indikatorer för mätning av tio dimensioner av satsningar på kvalitet i arbetet, och begärde att dessa indikatorer skulle användas vid övervakningen av de europeiska sysselsättningsriktlinjerna och rekommendationerna.
- (10) Den aktiva och förebyggande politiken bör vara effektiv och bidra till att målen full sysselsättning och social integration uppnås genom att man ser till att arbetslösa och personer utanför arbetskraften har möjlighet att konkurrera och integreras på arbetsmarknaden. Den politiken bör stödjas genom moderna arbetsmarknadsinstitutioner.
- (11) Medlemsstaterna bör uppmuntra skapandet av fler och bättre arbetstillfällen genom att främja entreprenörskap och innovation i ett gynnsamt företagsklimat. Medlemsstaterna har åtagit sig att genomföra Europeiska stadgan för småföretag och arbetar för närvarande med jämförande studier av företagspolitiken.
- (12) Genom att skapa rätt balans mellan flexibilitet och trygghet kan man stödja företagens konkurrenskraft, förbättra kvaliteten och öka produktiviteten i arbetet och göra det enklare för företag och arbetstagare att anpassa sig till ekonomiska förändringar. I detta sammanhang begärde Europeiska råden i Barcelona och Bryssel särskilt en översyn av arbetsmarknadslagstiftningen med hänsynstagande till den roll som arbetsmarknadens parter har. Hälso- och säkerhetsstandardernas nivåer i arbetet bör höjas i enlighet med gemenskapens nya strategi för 2002–2006. Särskild vikt bör läggas vid sektorer där riskerna för olycksfall i arbetet är särskilt höga. En väsentlig del i balansen mellan flexibilitet och trygghet är att arbetstagarna har möjligheter att delta i utbildning och samtliga arbetstages deltagande bör stödjas, med hänsyn till avkastningen av investeringar för såväl arbetstagare och arbetsgivare som för hela samhället. Ekonomiska omstruktureringar innebär en utmaning för sysselsättningen både i de nuvarande och i framtida medlemsstater och kräver en aktiv ledning där alla relevanta aktörer ingår, även arbetsmarknadens parter.
- (13) Vid Europeiska rådets möte i Barcelona välkomnades kommissionens handlingsplan för kompetens och rörlighet, och i rådets resolution av den 3 juni 2002 om kompetens och rörlighet uppmanas kommissionen, medlemsstaterna och arbetsmarknadens parter vidare att vidta nödvändiga åtgärder. Större yrkesmässig och geografisk rörlighet samt bättre matchning mellan utbud och efterfrågan på arbetskraft kommer att bidra till att öka sysselsättningen och den sociala sammanhållningen, med beaktande av arbetsmarknadsaspekterna på invandringen.
- (14) Det är av avgörande betydelse att man genomför enhetliga och övergripande strategier för livslångt lärande för att kunna uppnå full sysselsättning, bättre kvalitet och produktivitet i arbetet samt större social sammanhållning. Vid Europeiska rådets möte i Barcelona välkomnade man kommissionens meddelande "Att förverkliga det europeiska området för livslångt lärande", där de viktigaste byggstenarna i strategierna för livslångt lärande beskrivs, nämligen att arbeta i partnerskap, att ha insikt i behovet av lärande, att se till att det finns tillräckliga resurser, att underlätta tillträde till möjligheter till lärande, att skapa en lärandekultur och att sträva efter högsta kvalitet. Den pågående process med konkreta framtidsmål för utbildningssystemen som lanserades av

Europeiska rådet i Lissabon spelar en viktig roll med tanke på utvecklingen av humankapitalet och synergieffekter med sysselsättningsstrategin bör utnyttjas fullt ut. Den 5–6 maj 2003 antog rådet ett antal referensvärden för genomsnittliga resultat i Europa när det gäller utbildning, av vilka flera är av särskild vikt i samband med sysselsättningspolitiken. Europeiska rådet i Lissabon uppmanade till väsentliga öknings av investeringarna per capita i mänskliga resurser. Detta kräver dels tillräckliga incitament för arbetsgivare och enskilda individer, dels att offentliga medel styrs till effektivare investeringar i mänskliga resurser inom allt slags lärande.

(15) För att möta den demografiska utmaningen, gynna den ekonomiska tillväxten, främja full sysselsättning och stödja de sociala trygghetssystemens stabilitet behövs det ett tillräckligt utbud av arbetskraft. I kommissionens och rådets gemensamma rapport "Öka andelen arbetstagare och främja ett aktivt åldrande", som antogs av rådet den 7 mars 2002, konstateras det att detta kräver att man utvecklar omfattande nationella strategier som tar hänsyn till livscykel. Syftet med åtgärderna bör vara att tillvara sysselsättningspotentialen inom samtliga personkategorier. Europeiska rådet i Barcelona enades om att Europeiska unionen skulle sträva efter att senast 2010 successivt höja den faktiska genomsnittliga utträdesåldern, dvs. då folk slutar arbeta, med cirka fem år. År 2001 uppskattades utträdesåldern vara 59,9 år.

(16) Könsskillnaderna på arbetsmarknaden bör successivt undanröjas om Europeiska unionen skall kunna skapa full sysselsättning, höja kvaliteten i arbetet och främja social integration och sammanhållning. Detta innebär att man både måste integrera ett jämställdhetsperspektiv och vidta särskilda politikåtgärder för att skapa förutsättning för kvinnor och män att komma in på arbetsmarknaden, antingen för första gången eller efter ett avbrott, och att stanna kvar på arbetsmarknaden. Europeiska rådet i Barcelona enades om att medlemsstaterna senast 2010 bör erbjuda barnomsorg för minst 90 % av barnen mellan tre år och den obligatoriska skolåldern och för minst 33 % av barnen under tre år. De faktorer som ligger bakom skillnaderna mellan könen vad gäller arbetslöshet och löner bör angripas så att målen att minska klyftor av detta slag uppnås, utan att principen om löneskillnader med hänsyn till produktivitet och arbetsmarknadssituation ifrågasätts.

(17) Genom att integrera mindre gynnade personer på arbetsmarknaden skapas ökad social integration, högre sysselsättning och mer hållbara sociala skyddssystem. De

åtgärder som vidtas måste undanröja diskriminering, vara skräddarsydda efter individuella behov och skapa lämpliga arbetstillfällen genom att ge arbetsgivarna rekryteringsincitament. Genom rådets beslut 2001/903/EG⁽¹⁾ av den 3 december 2001 utsågs år 2003 till Europeiska handikappåret. Tillträde till arbetsmarknaden är en av de största prioriteringarna när det gäller funktionshindrade personer – en grupp som beräknas utgöra cirka 37 miljoner personer i Europeiska unionen, av vilka många både kan och skulle vilja arbeta.

(18) För att förbättra utsikterna för full sysselsättning och social sammanhållning bör balansen mellan inkomster vid förvärvsarbete och inkomster vid arbetslöshet eller perioder utanför arbetskraften vara sådan att den uppmuntrar människor att komma in på arbetsmarknaden, antingen för första gången eller efter ett avbrott, och att stanna kvar på arbetsmarknaden, och att den främjar skapandet av arbetstillfällen.

(19) Med odeklarerat arbete avses "varje betald verksamhet som till sin art inte är lagstridig men som inte anmälts till myndigheterna". Enligt en uppskattning i vissa studier utgör den informella ekonomin i genomsnitt mellan 7 % och 16 % av Europeiska unionens BNP. Odeklarerat arbete bör omvandlas till reguljärt arbete för att förbättra det allmänna företagsklimatet, kvaliteten i arbetet för de berörda personerna, den sociala sammanhållningen samt de offentliga finansernas och de sociala skyddssystemens hållbarhet. Ökad kunskap om hur utbrett det odeklarerade arbetet är i medlemsstaterna bör främjas.

(20) Skillnaderna när det gäller sysselsättning och arbetslöshet mellan olika regioner inom Europeiska unionen är fortsättningsvis stora och kommer att öka efter utvidgningen. De bör åtgärdas genom en bred strategi som inbegriper aktörer på alla nivåer för att stödja ekonomisk och social sammanhållning, genom användning av gemenskapens strukturfonder.

(21) Utvärderingen av de fem första åren av sysselsättningsstrategin visade att bättre styrelseformer är en förutsättning för att strategin skall vara effektiv i framtiden. För att man framgångsrikt skall kunna genomföra sysselsättningsåtgärderna krävs det partnerskap på alla nivåer, medverkan av ett antal verkställande tjänster och tillräckliga ekonomiska resurser som stöder genomförandet av sysselsättningsriktlinjerna. Det är medlemsstaterna som har ansvar för det faktiska genomförandet av sysselsättningsriktlinjerna och i detta ansvar ingår att säkerställa ett balanserat genomförande på regional och lokal nivå.

⁽¹⁾ EGT L 335, 19.12.2001, s. 15.

- (22) Ett effektivt genomförande av sysselsättningsriktlinjerna kräver också att arbetsmarknadens parter aktivt deltar i alla stadier, från planeringen av åtgärderna till förverkligandet av dem. Vid toppmötet om sociala frågor den 13 december 2001 konstaterade arbetsmarknadens parter att samordningen av trepartssamråden måste utvecklas och förbättras. Det beslutades också att ett socialt trepartstoppmöte för tillväxt och sysselsättning skulle anordnas varje år före Europeiska rådets vårmöte.
- (23) Förutom sysselsättningsriktlinjerna bör medlemsstaterna fullt ut genomföra de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken och se till att åtgärderna är helt förenliga med upprätthållandet av sunda offentliga finanser och makroekonomisk stabilitet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

De bifogade riktlinjerna för medlemsstaternas sysselsättningspolitik (sysselsättningsriktlinjerna) antas härmed. Medlemsstaterna skall beakta dem i sin sysselsättningspolitik.

Utfärdat i Bryssel den 22 juli 2003.

På rådets vägnar

G. ALEMANNO

Ordförande

BILAGA

SYSSELSÄTTNINGSRIKTLINJERNA

En europeisk strategi för full sysselsättning och bättre arbetstillfällen för alla

Medlemsstaterna skall genomföra sin sysselsättningspolitik så att syftena och de prioriterade insatsområdena förverkligas och sträva efter att uppnå de mål som anges i det följande. Särskild uppmärksamhet skall ägnas åt goda styrelseformer i samband med sysselsättningspolitiken.

Förutom dessa sysselsättningsriktlinjer och de tillhörande rekommendationerna för sysselsättningen bör medlemsstaterna helt och fullt genomföra de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken och se till att de två redskapen fungerar enligt samma principer.

I enlighet med Lissabonagendan skall medlemsstaterna i sin sysselsättningspolitik främja de tre övergripande och samordnade målen full sysselsättning, kvalitet och produktivitet i arbetet samt social sammanhållning och integration.

Dessa mål bör eftersträvas på ett balanserat sätt eftersom de är lika viktiga när det gäller att uppnå unionens målsättningar. De bör eftersträvas genom att engagera alla relevanta aktörer. Eventuella synergieffekter bör utnyttjas fullt ut med utgångspunkt i den positiva samverkan mellan de tre målen. Lika möjligheter och jämställdhet mellan könen är av yttersta vikt för att göra framsteg när det gäller förverkligandet av de tre målen.

Ett sådant tillvägagångssätt skulle även bidra till att minska arbetslösheten och inaktiviteten.

Full sysselsättning

Medlemsstaterna skall sträva efter att skapa full sysselsättning genom att genomföra en heltäckande politisk strategi som innehåller åtgärder både för arbetsgivare och arbetstagare, och härigenom höja sysselsättningsgraden mot de mål som fastställts i Lissabon och Stockholm.

Sysselsättningspolitiken skall bidra till att man uppnår följande genomsnittliga mål i Europeiska unionen:

- Den totala sysselsättningsgraden skall vara 67 % 2005 och 70 % 2010.
- Sysselsättningsgraden för kvinnor skall vara 57 % 2005 och 60 % 2010.
- Sysselsättningsgraden för äldre arbetstagare (55–64) skall vara 50 % 2010.

Alla nationella mål bör överensstämma med de resultat som förväntas uppnås på EU-nivå och bör beakta särskilda nationella förhållanden.

Att förbättra kvaliteten och produktiviteten i arbetet

Bättre kvalitet i arbetet hör nära samman med övergången till en konkurrenskraftig och kunskapsbaserad ekonomi och är ett mål som alla berörda aktörer med förenade krafter bör sträva mot, främst genom social dialog. Frågan om kvalitet i arbete är mångfacetterad och gäller både vissa aspekter av själva arbetet och arbetsmarknaden som helhet. Kvalitet omfattar arbetets inneboende kvalitet, kompetenskrav, livslångt lärande och karriärutveckling, jämställdhet, hälsa och säkerhet i arbetet, flexibilitet och trygghet, integration och möjlighet att delta på arbetsmarknaden, arbetets organisation och balansen mellan arbetsliv och fritid, den sociala dialogen och arbetstagarrepresentation, mångfald och icke-diskriminering samt övergripande arbetsresultat.

En ökning av sysselsättningen måste gå hand i hand med en ökning av arbetskraftens totala produktivitet. Kvalitet i arbetet kan bidra till att höja arbetskraftens produktivitet och synergieffekterna mellan dessa bör utnyttjas maximalt. Detta är en särskild utmaning för den sociala dialogen.

Att stärka den sociala sammanhållningen och integrationen

Sysselsättning är ett avgörande sätt att skapa social integration. I samverkan med den öppna samordningsmetoden på området för social integration bör sysselsättningspolitiken underlätta förvärvsarbete genom att gynna tillträdet till kvalitativ sysselsättning för alla arbetsföra kvinnor och män, motverka diskriminering på arbetsmarknaden och förebygga att människor uteslås från arbetslivet.

Den ekonomiska och sociala sammanhållningen bör främjas genom att man utjämnar de regionala skillnaderna när det gäller sysselsättning och arbetslöshet, försöker lösa sysselsättningsproblemen i mindre gynnade områden i Europeiska unionen och vidtar åtgärder som på ett positivt sätt stöder en ekonomisk och social omstrukturering.

SÄRSKILDA RIKTLINJER

När medlemsstaterna strävar efter att uppnå de tre övergripande målen skall de i sin politik beakta följande särskilda riktlinjer, som är prioriterade områden. De skall därvid integrera jämställdhetsperspektivet inom varje prioriterat område.

1. AKTIVA OCH FÖREBYGGANDE ÅTGÄRDER FÖR ARBETSLÖSA OCH PERSONER UTANFÖR ARBETSKRAFTEN

Medlemsstaterna skall ta fram och genomföra aktiva och förebyggande åtgärder för arbetslösa och personer utanför arbetskraften, vilka utformats för att förhindra att de hamnar i långtidsarbetslöshet och för att främja att de på ett hållbart sätt integreras i arbetslivet. Medlemsstaterna skall göra följande:

- a) Se till att man tidigt under arbetslösheten identifierar de arbetssökandes behov, ger dem råd och vägledning, stöder dem i sökandet efter arbete och utformar en individanpassad handlingsplan.
- b) På grundval av vad man kommit fram till enligt ovan erbjuda de arbetssökande effektiva och verkningsfulla metoder för att förbättra deras anställbarhet och deras utsikter till integration i arbetslivet och därvid ägna särskild uppmärksamhet åt de personer som har de största svårigheterna på arbetsmarknaden.

Medlemsstaterna skall se till att

- alla arbetslösa personer erbjuds en ny start när de, vad gäller ungdomar, börjar närma sig sex månaders, och, vad gäller vuxna, börjar närma sig tolv månaders arbetslöshet, i form av utbildning, omskolning, arbetspraktik, anställning eller andra åtgärder som främjar anställbarheten, när det är lämpligt kombinerat med fortlöpande stöd i sökandet efter arbete,
- 25 % av de långtidsarbetslösa senast 2010 deltar i en aktiv åtgärd bestående av utbildning, omskolning, arbetspraktik eller andra åtgärder som främjar anställbarheten med målet att nå genomsnittet för de tre medlemsstater som har nått de bästa resultaten.

- c) Modernisera och stärka institutionerna på arbetsmarknaden, särskilt arbetsförmedlingar.
- d) Se till att arbetsmarknadsprogrammets effektivitet utvärderas regelbundet och att de justeras i enlighet med detta.

2. SKAPANDE AV NYA ARBETSTILLFÄLLEN OCH FÖRETAGARANDA

Medlemsstaterna skall uppmuntra skapandet av fler och bättre arbetstillfällen genom att främja företagarganda, innovation, investeringsförmåga och ett gynnsamt affärsklimat för alla företag. Särskild uppmärksamhet skall ägnas åt att tillvarata möjligheterna att skapa arbetstillfällen inom nya företag, inom tjänstesektorn och inom sektorn för forskning och utveckling. De politiska initiativen skall, med stöd av en jämförande analys av framgångarna med företagspolitiken och av Europeiska stadgan för småföretag inriktas på att

- förenkla och minska de administrativa bördorna och regelverket vid etablering av företag och för små och medelstora företag och vid anställning av personal, underlätta kapitalanskaffningen för nystartade företag, nya och befintliga små och medelstora företag och företag med hög potential för tillväxt och skapande av arbetstillfällen (se även riktlinje 11 i de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken),
- främja allmän och yrkesinriktad utbildning i företagande och företagsledning och ge stöd, särskilt i form av yrkesinriktad utbildning, så att verksamhet som företagare blir en yrkesmöjlighet för alla.

3. HANTERA FÖRÄNDRINGAR SAMT FRÄMJA ANPASSBARHET OCH RÖRLIGHET PÅ ARBETSMARKNADEN

Medlemsstaterna skall underlätta arbetstagarnas och företagens förmåga att anpassa sig till förändringar, med beaktande av att både flexibilitet och trygghet behövs och med tonvikt på den nyckelroll arbetsmarknadens parter spelar i detta avseende.

Medlemsstaterna skall se över och när det är lämpligt reformera arbetsmarknadslagstiftningen genom att luckra upp överdrivet stränga bestämmelser i arbetsmarknadslagstiftningen som påverkar dynamiken på arbetsmarknaden och anställningen av grupper som har svårt att komma in på arbetsmarknaden, utveckla den sociala dialogen, främja företagens sociala ansvar och vidta andra lämpliga åtgärder för att främja följande:

- Olika slag av arbetsavtal och arbetsvillkor, bland annat i fråga om arbetstider, som gynnar karriären och skapar en bättre balans mellan arbete och privatliv samt mellan flexibilitet och trygghet.
- Arbetstagarnas, särskilt de lågutbildade arbetstagarnas, tillgång till yrkesinriktad utbildning.

- Bättre arbetsförhållanden, inklusive hälsa och säkerhet på arbetsplatsen. Syftet med politiken skall vara att uppnå särskilt följande mål: en väsentlig minskning av antalet olycksfall i arbetet och av yrkessjukdomarna.
- Utveckling och spridning av innovativa och stabila former av arbetsorganisation som stöder arbetskraftens produktivitet och kvaliteten i arbetet.
- Förutseende och positiv hantering av ekonomiska förändringar och omstrukturering.

Medlemsstaterna skall avhjälpa brist på arbetskraft och motverka flaskhalsar genom ett spektrum av åtgärder, till exempel genom att främja yrkesmässig rörlighet och avlägsna hinder för geografisk rörlighet, särskilt genom att genomföra handlingsplanen för kompetens och rörlighet, förbättra erkännandet av och informationen om kvalifikationer och färdigheter, möjligheterna att överföra sociala förmåner och pensionsrättigheter, tillhandahålla lämpliga incitament i skatte- och bidragssystemen och beakta arbetsmarknadsaspekterna av invandringen.

Informationen om arbetstillfällen och utbildningsmöjligheter i medlemsstaterna och på europeisk nivå bör främjas så att en effektiv matchning mellan utbud och efterfrågan på arbetskraft understöds. Detta innebär bland annat att arbetssökande inom hela EU senast 2005 bör kunna få information om alla lediga platser som anmäls till medlemsstaternas arbetsförmedlingar.

4. FRÄMJA UTVECKLING AV HUMANKAPITALET OCH DET LIVSLÅNGA LÄRANDET

Medlemsstaterna skall genomföra strategier för livslångt lärande och bland annat förbättra kvaliteten och effektiviteten i systemen för allmän och yrkesinriktad utbildning i syfte att ge alla de färdigheter som krävs av en modern arbetskraft i ett kunskapsbaserat samhälle för att möjliggöra arbetstagarnas karriärutveckling och minska den bristande överensstämmelsen mellan arbetskraftens färdigheter och arbetsmarknadens behov samt flaskhalsarna på arbetsmarknaden.

Syftet med politiken skall särskilt vara att i enlighet med nationella prioriteringar uppnå följande resultat senast 2010:

- Åtminstone 85 % av 22-åringarna i Europeiska unionen bör ha genomgått gymnasieutbildning.
- Den genomsnittliga nivån för deltagande i livslångt lärande i Europeiska unionen bör vara minst 12,5 % av den vuxna arbetsföra befolkningen (i åldersgruppen 25–64 år).

Syftet med politiken skall särskilt vara att få till stånd ökade investeringar i de mänskliga resurserna. Det är härvid viktigt att företagen satsar betydligt mer på yrkesinriktad vuxenutbildning i syfte att främja produktivitet, konkurrenskraft och ett aktivt åldrande. Effektiva investeringar i humankapital från arbetsgivares och enskilda personers sida skall underlättas.

5. ÖKA UTBUDET AV ARBETSKRAFT OCH FRÄMJA ETT AKTIVT ÅLDRANDE

Medlemsstaterna skall verka för ett tillräckligt utbud av arbetskraft och för tillräckliga sysselsättningsmöjligheter som stöd för den ekonomiska tillväxten och sysselsättningen, med beaktande av arbetskraftens rörlighet enligt riktlinje 3. De skall bland annat göra följande:

- Öka arbetsmarknadsdeltagandet genom att tillvarata potentialen inom alla befolkningsgrupper, med hjälp av en allsidig strategi som särskilt går ut på att göra arbetstillfällena tillgängliga och attraktiva, göra det lönsamt att arbeta, höja kompetensnivåerna och tillhandahålla tillräckliga stödåtgärder.
- Främja aktivt åldrande, bland annat genom att främja arbetsförhållanden som gynnar förvärvsarbete – till exempel möjligheter att delta i fortbildning, beaktande av att hälsa och säkerhet på arbetsplatsen är särskilt viktiga faktorer och innovativa och flexibla former av arbetsorganisation – samt undanröja faktorer som uppmuntrar ett förtida utträde från arbetsmarknaden, bland annat genom att reformera förtidspensionssystemen och se till att det lönar sig för individen att förbli aktiv på arbetsmarknaden och uppmuntra arbetsgivarna att anställa äldre arbetskraft.

Syftet med politiken skall särskilt vara att senast 2010 ha höjt den faktiska genomsnittliga åldern i Europeiska unionen för utträde från arbetsmarknaden (uppskattningsvis 59,9 år under 2001) med fem år. I detta hänseende spelar arbetsmarknadens parter en viktig roll. Alla nationella mål bör överensstämma med det resultat som förväntas på EU-nivå och sättas med hänsyn till specifika nationella förhållanden.

- När så är befogat fullt ut beakta det arbetskraftstillskott invandringen genererar.

6. JÄMSTÄLLDHET

Medlemsstaterna skall, genom en integrerad strategi som kombinerar integreringen av ett jämställdhetsperspektiv och specifika politiska åtgärder, uppmuntra att kvinnor söker sig till arbetsmarknaden, senast 2010 ha uppnått väsentligt mindre skillnader mellan könen vad gäller sysselsättning, arbetslöshet och lön. Arbetsmarknadens parter har härvid en vital roll. Syftet med politiken skall särskilt vara att senast 2010 väsentligt ha minskat löneskillnaderna mellan könen i alla medlemsstater, i syfte att helt avskaffa dem, genom en mångsidig strategi för att ta itu med de faktorer som ligger bakom löneskillnaderna mellan könen, bland annat segregering inom sektorer och yrken, allmän och yrkesinriktad utbildning, yrkesklassificering och lönesystem, informationsverksamhet samt öppenhet och insyn.

Särskild uppmärksamhet skall ägnas åt att förena arbete och privatliv, bland annat genom att erbjuda barnomsorg och vårdmöjligheter för andra anhöriga, åt att uppmuntra familjeliv i kombination med yrkesverksamhet och åt att underlätta återkomsten till arbetet efter en frånvaroperiod. Medlemsstaterna bör undanröja hinder för kvinnor att börja förvärvsarbete och ha som mål att det, med hänsyn till efterfrågan på barnomsorgsmöjligheter och i enlighet med nationella mönster, senast 2010 skall finnas barnomsorg för minst 90 % av barnen mellan tre år och den obligatoriska skolåldern och för minst 33 % av barnen under tre år.

7. FRÄMJA INTEGRERING AV MINDRE GYNNADE PERSONER PÅ ARBETSMARKNADEN OCH MOTVERKA DISKRIMINERING AV DEM

Medlemsstaterna skall främja integrering av personer som har särskilda svårigheter på arbetsmarknaden, till exempel personer som tidigt avbrutit sin utbildning, lågutbildade arbetstagare, funktionshindrade personer, invandrare och etniska minoriteter, genom att utveckla deras anställbarhet, förbättra möjligheterna till arbete och motverka alla former av diskriminering av dem.

Syftet med politiken skall vara att senast 2010 ha uppnått följande mål:

- Den genomsnittliga procentandelen unga i Europeiska unionen som lämnar skolan i förtid uppgår till högst 10 %.
- En i enlighet med eventuella nationella mål och definitioner betydande minskning i varje medlemsstat av arbetslösheten bland mindre gynnade personer.
- En i enlighet med eventuella nationella mål betydande minskning av skillnaden mellan andelen arbetslösa EU-medborgare och andelen arbetslösa bland övriga länders medborgare.

8. INCITAMENT SOM GÖR ARBETE TILL ETT ATTRAKTIVT ALTERNATIV

Medlemsstaterna skall se över de ekonomiska incitamenten i avsikt att göra arbete till ett attraktivt alternativ och att uppmuntra män och kvinnor att söka arbete, börja arbeta och stanna kvar i arbetslivet. Medlemsstaterna bör härvid ta fram adekvat politik för att minska antalet fattiga. De skall se över och, om befogat, reformera skatte- och bidragssystemen och samspelet mellan dessa i syfte att undanröja arbetslöshet, fattigdoms- och arbetslöshetsfällor, uppmuntra förvärvsarbete bland kvinnor, lågkvalificerade arbetstagare, äldre arbetstagare, funktionshindrade personer och dem som har de största svårigheterna att komma ut på arbetsmarknaden.

Medlemsstaterna skall upprätthålla en tillräcklig social trygghet samtidigt som de med hänsyn till förhållandena i varje enskilt fall ser över ersättningsnivåer och förmånstider, ser till att systemet för förvaltning av bidrag fungerar effektivt, särskilt vad gäller sambandet med effektivt arbetssökande, inklusive aktiveringsåtgärder för att stödja anställbarheten, i lämpliga fall överväger förmåner för förvärvsarbetande och arbetar för att avlägsna arbetslöshetsfällor.

Syftet med politiken skall särskilt vara att mot bakgrund av de nationella omständigheterna senast 2010 ha åstadkommit en betydande sänkning av höga effektiva marginalskatter och, när så är befogat, av skattetrycket på lågavlönad arbetskraft.

9. OMOVANDLA ODEKLARERAT ARBETE TILL REGULJÄR SYSSELSÄTTNING

Medlemsstaterna bör utveckla och genomföra mångsidiga åtgärder för att undanröja odeclarerat arbete, bland annat förenkla företagsklimatet, avlägsna avskräckande faktorer och se till att det finns tillräckliga incitament inom skatte- och bidragssystemen, förbättra kontrollen av efterlevnaden av lagstiftningen och påförandet av påföljder. De bör göra de insatser som behövs på nationell nivå och EU-nivå för att mäta problemets omfattning och de framsteg som görs på nationell nivå.

10. TA ITU MED REGIONALA SKILLNADER I SYSSELSÄTTNINGSNIVÅ

Medlemsstaterna bör genomföra en bred strategi för att minska skillnaderna vad gäller sysselsättningsnivå och arbetslöshet mellan olika regioner. Möjligheterna till nya lokala arbetstillfällen, även inom den sociala ekonomin, bör stödjas och partnerskap mellan alla berörda aktörer uppmuntras. Medlemsstaterna skall

- främja gynnsamma förhållanden för verksamheten i den privata sektorn och investeringar i regioner som släpar efter i utvecklingen,
- se till att offentliga stödinsatser i eftersläpande regioner inriktas på investeringar i human- och kunskapskapital och i en adekvat infrastruktur (se även riktlinjerna 18 och 19 i de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken).

De möjligheter som ges genom sammanhållnings- och strukturfonderna och Europeiska investeringsbanken bör utnyttjas fullt ut.

GODA STYRELSEFORMER OCH PARTNERSKAP VID GENOMFÖRANDET AV SYSSELSÄTTNINGSRIKTLINJERNA

Medlemsstaterna skall se till att sysselsättningsriktlinjerna faktiskt genomförs, även på regional och lokal nivå.

Involvering av parlamentsorgan, arbetsmarknadens parter och andra berörda aktörer

Goda styrelseformer och partnerskap är viktigt för genomförandet av den europeiska sysselsättningsstrategin, samtidigt som nationella traditioner och bruk skall respekteras fullt ut. Europaparlamentet skall ha en betydelsefull roll i detta sammanhang. Ansvar för att den europeiska sysselsättningsstrategin genomförs ligger hos medlemsstaterna. Berörda parlamentsorgan och aktörer inom sysselsättningsområdet på nationell, regional och lokal nivå kan i överensstämmelse med nationella traditioner lämna viktiga bidrag.

Arbetsmarknadens parter på nationell nivå bör uppmanas att i överensstämmelse med nationella traditioner och bruk se till att sysselsättningsriktlinjerna verkligen genomförs och att avlägga rapport om sina viktigaste bidrag på alla de områden som ingår i deras befogenheter, särskilt hantering av förändringar och anpassningsförmåga, synergieffekter mellan flexibilitet och trygghet, utveckling av humankapitalet, jämställdhet, åtgärder för att göra det lönsamt att arbeta samt arbetsmiljöfrågor.

De europeiska arbetsmarknadsparterna på branschövergripande nivå och sektorsnivå uppmanas att bidra till genomförandet av sysselsättningsriktlinjerna och att stödja de insatser som görs av de nationella arbetsmarknadsparterna på olika nivåer, till exempel branschövergripande, sektoriell och lokal nivå. De europeiska arbetsmarknadsparterna på branschövergripande nivå meddelade i sitt gemensamma arbetsprogram att de varje år kommer att rapportera om hur de bidragit till att genomföra sysselsättningsriktlinjerna. De europeiska arbetsmarknadsparterna på sektorsnivå uppmanas rapportera om sina respektive åtgärder.

Därutöver bör de operativa organen genomföra sysselsättningsåtgärderna på ett effektivt och verkningsfullt sätt.

Tillräckliga ekonomiska anslag

Medlemsstaterna skall se till att de ekonomiska medlen för genomförandet av sysselsättningsriktlinjerna anslås på ett öppet och kostnadseffektivt sätt, utan att frångå kravet på sunda offentliga finanser enligt de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken.

De skall fullt ut utnyttja det potentiella bidraget från gemenskapens strukturfonder, särskilt Europeiska socialfonden, för att stödja genomförandet av åtgärderna och bygga upp den institutionella kapaciteten på sysselsättningsområdet.

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 22 juli 2003

om genomförandet av medlemsstaternas sysselsättningspolitik

(2003/579/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR UTFÄRDAT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 128.4 i detta,

med beaktande av kommissionens rekommendation,

med beaktande av Sysselsättningskommitténs yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska rådet i Lissabon den 23–24 mars 2000 enades om ett nytt strategiskt mål för Europeiska unionen, nämligen att den skall bli världens mest konkurrenskraftiga och dynamiska kunskapsbaserade ekonomi, med möjlighet till hållbar ekonomisk tillväxt med fler och bättre arbetstillfällen och en högre grad av social sammanhållning. Därför enades rådet om kvantitativa mål för 2010 såväl för den totala sysselsättningen som för kvinnors sysselsättning.
- (2) Europeiska rådet i Barcelona den 15–16 mars 2002 uppmanade till en förstärkning av den europeiska sysselsättningsstrategin genom en kraftfullare, förenklad och bättre styrd process som är helt och fullt integrerad i Lissabonstrategin. Europeiska rådet i Barcelona krävde också att processerna för samordning av politiken skulle rationaliseras, så att tidsplanerna för antagandet av de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken och av sysselsättningsriktlinjerna samordnas.
- (3) I rådets rapport om rationalisering av den 3 december 2002 konstaterades det att målen för rationaliseringen bör vara att öka insynen och effektiviteten, undvika överlappningar och upprepningar vid utformningen av riktlinjerna samt att säkerställa överensstämmelse, komplementaritet och enhetlighet.

- (4) Vid Europeiska rådets vårmöte i Bryssel den 20–21 mars 2003 bekräftades det att sysselsättningsstrategin är det viktigaste redskapet när det gäller att förverkliga Lissabonstrategins mål för sysselsättning och arbetsmarknad, och medlemsstaterna uppmanades att se till att reformerna av de nationella arbetsmarknaderna fortsätter med samma kraft som förut.
- (5) Rådet antog riktlinjerna för medlemsstaternas sysselsättningspolitik genom beslut 2003/578/EG ⁽¹⁾.
- (6) I den gemensamma sysselsättningsrapport som antogs av kommissionen och rådet den 6 mars 2003 beskrivs de centrala sysselsättningspolitiska utmaningarna för varje medlemsstat och det anges vilka åtgärder som skall prioriteras för att varje medlemsstat bättre skall kunna bidra till att de övergripande målen i sysselsättningsriktlinjerna uppnås.
- (7) En sund makroekonomisk politik och omfattande ekonomiska reformer är avgörande för skapandet av arbetstillfällen. Medlemsstaterna bör därför genomföra denna rekommendation på ett sätt som är förenligt med de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS att medlemsstaterna bör vidta de åtgärder som anges i bilagan.

Utfärdad i Bryssel den 22 juli 2003.

På rådets vägnar

G. ALEMANN

Ordförande

⁽¹⁾ Se sidan 13 i detta nummer av EUT.

BILAGA

BELGIEN

Att befolkningen blir allt äldre medför utmaningar som tyder på att det måste vidtas ytterligare åtgärder för att mobilisera den del av befolkningen som är i förvärvsaktiv ålder och som saknar arbete, för att härigenom öka sysselsättningen och arbetskraftsdeltagandet. Trots den positiva utvecklingen under de senaste åren ligger sysselsättningen i Belgien fortfarande markant under genomsnittet i EU och långt från EU-målen, särskilt när det gäller äldre arbetstagare vars sysselsättningsintensitet är bland de lägsta i EU. De åtgärder som hittills har vidtagits för att främja ett mer aktivt åldrande kommer sannolikt inte att vara tillräckliga för att man ska nå det mål som fastställts för EU för 2010. Trots att långtidsarbetslösheten har minskat under de senaste åren så att den nu ligger under genomsnittet i EU, är den fortfarande ett strukturellt problem. Ett stort antal personer går fortfarande in i långtidsarbetslöshet, och det har ännu inte införts någon lämplig förebyggande strategi som riktar sig till samtliga vuxna arbetslösa. Man har nyligen vidtagit åtgärder för att avlägsna arbetslöshetsfällor, men risken för bidragsberoende kräver att bidragssystemen ses över ytterligare och att arbetslockelse samtidigt stärks. Återhållsamhet med lönerna tillsammans med en minskning av skatterna och socialförsäkringsavgifterna är dessutom även fortsättningsvis viktiga medel för att förbättra konkurrensläget och därigenom skapa sysselsättning. Vidare beror de bestående regionala och lokala skillnaderna vad gäller arbetsmarknadens utveckling inte endast på skillnader i fråga om ekonomiska resultat utan också på otillräcklig geografisk rörlighet bland arbetskraften, och initiativen i detta hänseende är fortfarande begränsade till sin omfattning.

Belgien bör därför göra följande:

Förebyggande och aktivering

1. Minska antalet nya långtidsarbetslösa genom att se till att fler arbetslösa vuxna får ta del av de förebyggande åtgärderna.

Utbudet av arbetskraft och aktivt åldrande

2. Utveckla och genomföra en övergripande strategi för att höja sysselsättningen, särskilt bland äldre arbetstagare och kvinnor, med lämpliga mål som grund. Vidta ytterligare förebyggande åtgärder och avlägsna incitament för äldre arbetstagare att tidigt lämna arbetsmarknaden.

Göra det lönsamt att arbeta

3. Genomföra de planerade fleråriga sänkningarna av skattetrycket och andra bördor på arbete för att uppmuntra arbetstagarna att börja arbeta och arbetsgivarna att skapa nya arbetstillfällen, och ytterligare se över bidragssystemet i avsikt att avlägsna arbetslöshetsfällor.

Regionala skillnader

4. Vidta samordnade åtgärder för att öka arbetskraftens rörlighet mellan regioner samt förbättra samordningen och integreringen av arbetsmarknadsåtgärderna ytterligare.

DANMARK

Sysselsättningen i Danmark ligger redan gott och väl över EU-målet, även för kvinnor och äldre arbetstagare. Med tanke på att befolkningen blir allt äldre måste Danmark dock se till att utbudet på arbetskraft räcker till, så att tillväxtpotentialen och det sociala trygghetssystemets hållbarhet inte äventyras. Tack vare nyligen genomförda reformer har den effektiva, genomsnittliga pensionsåldern höjts, men viss uppmärksamhet måste ännu ägnas åt vissa sektorer, bland annat hälso- och sjukvården, utbildning och den sociala sektorn, där antalet arbetstagare över 50 år fortfarande är överrepresenterade. Andra potentiella källor till ytterligare arbetskraft är de invandrare som redan är bosatta i Danmark och deras deltagande bör därför uppmuntras. Man har infört reformer för att minska det totala skattetrycket på arbete, men det behövs ännu fler reformer för att arbetskraftsdeltagandet skall kunna garanteras på lång sikt. Särskilt viktigt är att man minskar marginalskattesatserna, som fortfarande är förhållandevis höga, och att man tillhandahåller incitament mot förtidspensionering.

Danmark bör därför göra följande:

Utbudet av arbetskraft och aktivt åldrande

1. Förstärka de insatser som syftar till att upprätthålla utbudet av arbetskraft på lång sikt, särskilt genom att främja äldre arbetstagares deltagande och genom att förebygga flaskhalsar inom sektorer med en åldrande arbetskraft.

Mindre gynnade personer

2. Stärka integreringen av invandrare på arbetsmarknaden genom att se till att det blir en bra balans mellan införandet av fler ekonomiska incitament och motverkandet av social utslagning.

Göra det lönsamt att arbeta

3. Fortsätta med reformerna för att sänka marginalskatterna och minska det totala skattetrycket på arbete, särskilt för låg- och medelinkomsttagare, och bedöma effekterna av dessa reformer.

TYSKLAND

Den totala sysselsättningsintensiteten i Tyskland ligger nära EU-målet på 67 % för 2005. Sysselsättningen bland kvinnor har redan överskridit det EU-delmål på 57 % som ställts upp för 2005, medan andelen sysselsatta äldre arbetstagare är lägre än den låga utgångsnivån 1997 beroende på den låga andelen arbetstagare i åldersgruppen 60–64 år. Kvinnors deltagande på arbetsmarknaden påverkas emellertid fortfarande negativt av den fortsatta bristen på barnomsorg och annan anhängvård samt av löneskillnaderna mellan könen, särskilt inom den privata sektorn. Arbetslösheten väntas bli högre 2003, vilket kräver effektiva förebyggande och aktiva arbetsmarknadsåtgärder. De kombinerade effekterna av beskattning, socialförsäkringsavgifter och indragna bidrag kan avskräcka människor, särskilt låginkomsttagare, från att arbeta. Den senare tidens reformer har därför inriktats på denna grupp. Utbildningssystemet är också en viktig del när det gäller att minska arbetslösheten eftersom en stor del av de arbetslösa är lågkvalificerade. En stor brist på arbete kvarstår särskilt i landets nya delstater och det finns risk för att de regionala skillnaderna på arbetsmarknaden kommer att öka ännu mer. Graden av reglering kan verka hämmande på skapandet av arbetstillfällen och kräver därför en omfattande översyn, också av de arbetsmarknadstraditioner som styr lönebildningen.

Tyskland bör därför göra följande:

Förebyggande och aktivering

1. Införa effektivare stödtjänster för arbetssökande och förbättra de aktiva arbetsmarknadsprogrammen genom bättre målinriktning och specialanpassning; arbetsmarknadsåtgärder bör även fortsättningsvis särskilt inriktas på de nya delstaterna.

Hantera förändringar och främja anpassningsförmågan

2. Stödja skapandet av arbetstillfällen genom att systematiskt se över och avlägsna hinder i lagstiftningen som kan verka hämmande på sysselsättningsutvecklingen inom tjänstesektorn och industrin, främja en mer anpassningsbar arbetsorganisation och införa lagstiftning som gynnar både skapandet av arbetstillfällen och produktiviteten, bland annat genom ett konsekvent och snabbt genomförande av den arbetslagstiftningsreform som den federala regeringen kungjorde i mars 2003.

Livslångt lärande

3. Vidareutveckla och genomföra en övergripande strategi för livslångt lärande som omfattar samtliga utbildningsnivåer och som är ägnad att öka deltagandet i fortbildning, särskilt bland äldre arbetstagare, lågkvalificerade arbetstagare och anställda i små och medelstora företag.

Jämställdhet

4. Öka insatserna för att ta itu med könsspecifik ojämlikhet på arbetsmarknaden och särskilt utvärdera effekterna av arbetsinkomstbeskattning på sysselsättningen hos kvinnor och uppmuntra arbetsmarknadsparterna att ta sitt ansvar att avsevärt minska löneskillnaderna mellan könen. Främja tillgången till barnomsorg och förbättra barnomsorgens överensstämmelse med arbetstider och skolscheman.

Göra det lönsamt att arbeta

5. Fortsätta att reformera skatte- och socialbidragssystemet så att incitamenten att arbeta är tillräckliga. Samtidigt genomdriva den juridiska skyldigheten att aktivt söka arbete som en förutsättning för att få bidrag.

GREKLAND

Sysselsättningsintensiteten i Grekland ligger betydligt under de mål som fastställdes vid Europeiska rådets möte, särskilt när det gäller kvinnor. De förhållandevis låga sysselsättningstalen beror delvis på att andelen deltidsarbetande är mycket låg i Grekland. Arbetslösheten minskade 2002 för tredje året i följd, men den är ändå högre än genomsnittet i EU och arbetslösheten bland kvinnor är mer än dubbelt så hög som bland män. Reformen av den offentliga arbetsförmedlingen dröjer fortfarande, trots att den är avgörande för att den höga långtidsarbetslösheten skall kunna avhjälpas. För att höja arbetskraftens produktivitet, som bland annat påverkas negativt av den låga kompetensnivån, måste systemen för grundläggande och fortsatt utbildning integreras bättre. Trots nyligen genomförda reformer är det komplicerade skattesystemet och de höga socialförsäkringsavgifterna alltjämt stora hinder mot att anställa personer och att minska det odeklarerade arbetet. De reformer som genomförts i syfte att främja flexibla anställningsformer har också haft en begränsad verkan.

Grekland bör därför göra följande:

Hantera förändringar och främja anpassningsförmågan

1. Fullfölja arbetsmarknadsreformerna i nära samarbete med arbetsmarknadens parter, med målet att förbättra möjligheterna till deltidsarbete och stödja arbetstagarnas och företagens anpassningsförmåga samtidigt som man skapar en balans mellan flexibilitet och trygghet på arbetsmarknaden.

Livslångt lärande

2. Fullfölja och genomföra den övergripande strategin för livslångt lärande, med utgångspunkt i den samordning som inletts mellan systemen för allmän och yrkesinriktad utbildning samt sysselsättning. Vidta åtgärder för att höja utbildningsnivåerna och vuxnas deltagande i allmän och yrkesinriktad utbildning.

Jämställdhet

3. Vidta effektiva åtgärder för att minska de stora skillnaderna mellan könen vad gäller sysselsättning och arbetslöshet och fortsätta arbeta för ett ökat utbud av barnomsorg och vårdmöjligheter för andra anhöriga.

Göra det lönsamt att arbeta

4. Förenkla skattesystemet och sänka socialförsäkringsavgifterna, särskilt för låginkomsttagare, samt erbjuda bättre incitament för deltidsanställning. Vidta en välvägd kombination av åtgärder för att kännbart minska det odeklarerade arbetet, bland annat genom att sänka skatterna för lågavlönad arbetskraft och öka incitamenten att omvandla odeklarerat arbete till reguljärt arbete.

Instanser som ansvarar för genomförandet

5. Slutföra reformen av de offentliga arbetsförmedlingarna och genomföra den förebyggande och individanpassade strategin, särskilt för kvinnor och ungdomar, och ytterligare uppgadera de statistiska övervakningssystemen.

SPANIEN

Trots de stora insatserna och framstegen under de senaste åren ligger arbetslösheten betydligt över genomsnittet i EU, medan sysselsättningen fortfarande är under genomsnittet. Arbetslösheten har minskat mer bland kvinnor än bland män, men trots detta är arbetslösheten bland kvinnor mer än dubbelt så hög som bland män. De övriga särdragen för den spanska arbetsmarknaden har knappt ändrats alls: den långsamma produktivitetsökningen, den höga andelen visstidsanställningar och den låga andelen deltidsanställningar, som fortfarande är mycket ovanligare än i andra medlemsstater. Skapandet av arbetstillfällen i de olika autonoma regionerna har vidare inte lett till en utjämning av de markanta skillnaderna i arbetslöshet mellan regionerna. Arbetskraftens geografiska rörlighet är begränsad, delvis på grund av strukturella hinder som till exempel den osmidiga bostadsmarknaden. Det är därför viktigt att moderniseringen av de offentliga arbetsförmedlingarna fullföljs och att samordningen mellan regionala arbetsförmedlingar ökar.

Spanien bör därför göra följande:

Hantera förändringar och främja anpassningsförmågan

1. I samråd med arbetsmarknadens parter förbättra arbetsorganisationen och deltagandet i livslångt lärande för att härigenom höja produktiviteten och kvaliteten i arbetet. Se över lagstiftningen, med tyngdpunkt på att minska den höga andelen visstidsanställningar och öka utnyttjandet av deltidsanställningar.

Jämställdhet

2. Vidta effektiva åtgärder för att öka den totala sysselsättningsintensiteten och minska skillnaderna mellan könen när det gäller sysselsättning och arbetslöshet. Öka utbudet av barnomsorg och vårdmöjligheter för andra anhöriga.

Regionala skillnader

3. Förbättra villkor som gynnar skapandet av arbetstillfällen i regioner som släpar efter i utveckling samtidigt som man avlägsnar hindren för arbetskraftens geografiska rörlighet. Detta borde öka samordningen mellan olika regionala arbetsförmedlingar, med målet att minska de regionala skillnaderna vad gäller sysselsättning och arbetslöshet.

Instanser som ansvarar för genomförandet

4. Fullfölja moderniseringen av de offentliga arbetsförmedlingarna så att deras effektivitet förbättras och deras förmåga att fungera som en förbindelselänk på arbetsmarknaden ökar. Det statistiska övervakningssystemet bör också färdigställas.

FRANKRIKE

Den totala sysselsättningsintensiteten är fortfarande relativt låg i Frankrike och sysselsättningen bland äldre arbetstagare är mycket låg (bland de lägsta i EU). Med beaktande av den åldrande befolkningen består utmaningen därför i att uppmuntra arbetskraftsdeltagandet i synnerhet bland äldre arbetstagare. Trots de aktiva och förebyggande åtgärder som vidtagits är den strukturella arbetslösheten fortfarande hög i vissa delar av landet och matchningen mellan utbud och efterfrågan på arbetskraft är fortsatt dålig, vilket skapar rekryteringsproblem inom vissa sektorer. Ett särskilt problem utgörs av antalet ungdomar som inte avslutar sin utbildning. Slutligen kan man konstatera att den sociala dialogen lider av vissa svagheter, trots att den potentiellt skulle kunna ha en viktig roll på många områden.

Frankrike bör därför göra följande:

Förebyggande och aktivering

1. Fullfölja och utveckla åtgärder för att förebygga arbetslöshet genom att stärka en individanpassad strategi för de arbetslösa och se till att det finns tillräckliga incitament att söka arbete och att de olika arbetsförmedlingarna samordnar sin verksamhet. Se till att det nya systemet för arbetslöshetsförsäkring åtföljs av lämpliga krav och effektiva incitament att söka arbete.

Livslångt lärande

2. Genomföra en övergripande strategi för livslångt lärande, som tar hänsyn till behoven inom den grundläggande utbildningen och uppmuntrar mindre kvalificerade arbetstagare att delta, särskilt anställda i små och medelstora företag.

Utbudet av arbetskraft och aktivt åldrande

3. Genomföra en enhetlig politik för att märkbart öka arbetsmarknadsdeltagandet bland äldre arbetstagare, bland annat genom att erbjuda dem incitament att förbli förvärvsaktiva, förbättra deras möjligheter att delta i utbildning och reformera förtidspensionssystemen.

Samarbete med arbetsmarknadens parter

4. Stimulera och förstärka den sociala dialogen, särskilt för att behandla frågor med anknytning till aktivt åldrande och livslångt lärande.

IRLAND

Irland gör stadigt framsteg när det gäller att nå de sysselsättningsmål som fastställdes i Stockholm och Lissabon. Den ekonomiska tillväxten har dock avtagit markant och arbetslösheten har ökat under senare tid, vilket utgör stora utmaningar. Kvinnors arbetskraftsdeltagande har förbättrats betydligt, men skillnaderna i lön och sysselsättningsintensitet för kvinnor och män är alltjämt stora. Situationen förvärras av problem vad gäller utbudet på barnomsorg till rimliga kostnader. Även om man har gjort framsteg finns det fortfarande skillnader mellan de två regionerna när det gäller lika möjligheter till arbetsmarknadsdeltagande och förvärvsverksamhet. Det har ännu inte införts någon strategisk ram för livslångt lärande och utvecklingen av företagsintern utbildning, särskilt för äldre arbetstagare, återstår fortfarande.

Irland bör därför göra följande:

Skapa arbetstillfällen

1. Vidta ytterligare övergripande åtgärder för att utjämna de regionala skillnaderna vad gäller sysselsättning, arbetslöshet och skapande av arbetstillfällen, vid behov med medel från gemenskapens strukturfonder.

Livslångt lärande

2. Öka den företagsinterna utbildningen och påskynda genomförandet av en enhetlig strategi för livslångt lärande, och fastställa övergripande mål på dessa områden. Uppmuntra arbetsmarknadens parter att aktivt medverka till att dessa mål uppnås.

Jämställdhet

3. Stärka insatserna för att mobilisera personer som är utanför arbetskraften och integrera dem på arbetsmarknaden, särskilt kvinnor, genom att fortsätta att undanröja skattehinder, öka utbudet av barnomsorg till rimliga kostnader och ta itu med de faktorer som ligger bakom löneskillnaderna mellan könen.

ITALIEN

Trots vissa förbättringar under de senaste åren är skillnaderna mellan sysselsättningen i Italien och gemenskapens genomsnitt betydande, särskilt när det gäller kvinnor och äldre arbetstagare, och de nationella målen har fastställts med beaktande av detta. De regionala skillnaderna är alltjämt stora. I norra Italien har man ett högt arbetskraftsdeltagande och så gott som full sysselsättning, medan man i södra Italien har ett lågt arbetskraftsdeltagande och hög arbetslöshet. Även om tidigare reformer har bidragit till ökad sysselsättning och mindre arbetslöshet i landets båda delar har de relativa skillnaderna förblivit så gott som oförändrade. Effektiviteten i genomförandet av en välvägd kombination av åtgärder för att kännbart minska odeclarerat arbete har varit blandad och inte motsvarat förväntningarna. Även om flexibla avtal har införts under de senaste fem åren råder det fortfarande ojämlika villkor på den italienska arbetsmarknaden när det gäller anställningsskydd. Å andra sidan är systemet av arbetslöshetsförmåner och socialbidrag fortfarande mycket begränsat i Italien. Regeringen tog i början av 2003 initiativ som syftade till flexibilitet och trygghet på arbetsmarknaden, bland annat införande av nya arbetsavtal och liberalisering av arbetsförmedlingarna. De långsiktiga planerna till exempel i fråga om reformen av de offentliga arbetsförmedlingarna och strategin för livslångt lärande släpar emellertid efter.

Italien bör därför göra följande:

Skapa arbetstillfällen

1. Vidta ytterligare övergripande åtgärder för att utjämna de regionala skillnaderna vad gäller sysselsättning, arbetslöshet och skapande av arbetstillfällen genom att effektivt utnyttja alla medel, vid behov även stöd från gemenskapens strukturfonder. Ytterligare förstärka kombinationen av åtgärder för att avsevärt minska det odeklarerade arbetet, framför allt genom att uppmåna arbetsmarknadsparterna att öka sin åtagandenivå och genom att öka incitamenten att omvandla odeklarerat arbete till reguljärt arbete.

Hantera förändringar och främja anpassningsförmågan

2. I samråd med arbetsmarknadens parter vid behov vidta åtgärder för att öka flexibiliteten på arbetsmarknaden och modernisera arbetsorganisation samt främja synergieffekterna mellan flexibilitet och trygghet och undvika att mindre gynnade personer marginaliseras.

Livslångt lärande

3. Vidta åtgärder för att genomföra strategin för livslångt lärande, bland annat genom att öka utbudet av fortbildning genom avtal med arbetsmarknadens parter.

Utbudet av arbetskraft och aktivt äldre

4. Vidta åtgärder för att öka sysselsättningen bland äldre arbetstagare i enlighet med de nationella målen, bland annat genom att i samråd med arbetsmarknadens parter höja den faktiska åldern för utträde från arbetsmarknaden och genom att bredda utbudet av fortbildningsmöjligheter. Vidta åtgärder för att öka sysselsättningen bland kvinnor, bland annat genom att öka tillgången på flexibla anställningsarrangemang och på barnomsorg och vårdmöjligheter för andra anhöriga.

Instanser som ansvarar för genomförandet

5. Se till att marknaden för arbetsförmedlingar fungerar bättre genom att införa ett nationellt datoriserat system för arbetsmarknadsinformation som samtliga aktörer har tillgång till, samtidigt som arbetsförmedlingarnas möjligheter att vidta aktiva och förebyggande åtgärder för de arbetslösa förbättras.

LUXEMBURG

Arbetskraftsdeltagandet i Luxemburg är under genomsnittet i EU, särskilt för äldre arbetstagare. Sysselsättningen har ökat tack vare gränsarbetare och ökad förvärvsfrekvens bland luxemburgska kvinnor, men i fråga om äldre arbetstagares sysselsättning har så gott som inga framsteg gjorts trots att en del åtgärder vidtagits i syfte att öka incitamenten att stanna kvar i arbetskraften. För att utbudet av arbetskraft skall förbättras och tillväxten få drivkraft är det mycket viktigt att den outnyttjade inhemska sysselsättningspotentialen tillvaratas. Incitamenten för att stanna kvar i arbetskraften skulle kunna förbättras med ytterligare reformer av de olika systemen för förtidspension. Vidare borde effekterna av den senaste översynen av invaliditetspensionssystemet noga följas upp. Det finns en risk för att de framsteg som gjorts när det gäller att höja sysselsättningen bland kvinnor bromsas upp i och med att arbetsmarknaden inte är så dynamisk. Likaså utgör möjligheterna för ungdomar utan yrkesutbildning att ta sig in på arbetsmarknaden fortfarande ett stort problem. Varken i fråga om dessa aspekter (ungdomar, kvinnor och den äldre befolkningen) eller viktiga aspekter av kvalitet i arbetet (livslångt lärande, löneskillnader mellan kvinnor och män) har Luxemburg ännu beslutat om en lämplig uppföljning för att kontrollera effekterna av de åtgärder och reformer som man beslutat införa sedan den första nationella handlingsplanen för sysselsättning.

Luxemburg bör därför göra följande:

Livslångt lärande

1. Se till att ramlagstiftningen om yrkesinriktad fortbildning börjar tillämpas i praktiken genom att man med aktivt deltagande från arbetsmarknadens parter utarbetar en enhetlig strategi för livslångt lärande. Motverka att ungdomar lämnar skolan i förtid och se över hela utbildningssystemet i syfte att skapa bättre överensstämmelse mellan olika sektorer för allmän och yrkesinriktad utbildning.

Utbudet av arbetskraft och aktivt äldre

2. Ytterligare förstärka åtgärder som syftar till att avsevärt öka deltagandet på arbetsmarknaden bland äldre arbetstagare genom att se över systemet för förtidspension och genom att noggrant följa upp vilka effekter den senaste översynen av invaliditetspensionssystemet har haft.

Jämställdhet

3. Fortsätta de insatser som syftar till att öka kvinnors deltagande på arbetsmarknaden genom att tillhandahålla tjänster som gör det lättare att förena arbete och privatliv, uppmuntra kvinnor att återvända till arbetslivet efter långa perioder utanför arbetsmarknaden och vidta åtgärder för att främja jämställdheten framför allt genom att angripa de faktorer som ligger bakom löneskillnaderna mellan könen.

NEDERLÄNDERNA

Trots att arbetslösheten nyligen ökat har Nederländerna än en gång gott och väl uppnått det mål för den totala sysselsättningsnivån som fastställts av Europeiska rådet. Även om sysselsättningen för kvinnor är högre än EU-målet är löneskillnaderna mellan könen fortfarande jämförelsevis höga. För att sysselsättningen skall höjas ytterligare måste kvinnors sysselsättning fortsätta att öka, äldre personer och minoriteter aktiveras i högre grad och den outnyttjade arbetskraftspotentialen tillvaratas. Det stora antalet personer som uppbär invaliditetsförmåner är ett problem och arbetslöshetsfällorna i socialbidragssystemen avskräcker fortfarande människor från att börja arbeta. Det ihållande problemet med lediga arbetsplatser som inte kan besättas på grund av kompetensbrister tyder på att åtgärderna för livslångt lärande inte är tillräckliga för att utjämna skillnaderna mellan utbudet och efterfrågan på arbetskraft. Med en ökande arbetslöshet kan lågkvalificerade arbetstagare löpa en större risk att förlora sitt arbete.

Nederländerna bör därför göra följande:

Livslångt lärande

1. I nära samarbete med arbetsmarknadens parter målinriktade åtgärderna för livslångt lärande enligt behoven på arbetsmarknaden för att minska antalet personer som inte är i arbetskraften och för att hindra att lågkvalificerade arbetstagare lämnar arbetsmarknaden.

Jämställdhet

2. I samarbete med arbetsmarknadens parter vidareutveckla en strategi för hur de faktorer som ligger bakom löneskillnaderna mellan könen skall kunna angripas.

Göra det lönsamt att arbeta

3. Ge bättre insyn i bidragssystemet genom att i högre grad utnyttja skatteinriktade åtgärder i stället för bidrag och genom att bättre samordna nationellt och lokalt inkomststöd. Se till att invaliditetsförmånerna anpassas med hänsyn både till behovet av att begränsa antalet nya förmånstagare och av att aktivera dem som redan uppbär förmåner.

ÖSTERRIKE

De sysselsättningsmål som fastställdes vid Europeiska rådets möten i Lissabon och Stockholm har redan i hög grad uppnåtts av Österrike, förutom när det gäller sysselsättningen bland äldre arbetstagare. Detta återspeglas också i det faktum att den genomsnittliga åldern för utträde från arbetsmarknaden är mycket låg. Från mitten av 2001 började arbetslösheten öka, särskilt för ungdomar, men den är dock ännu bland de lägsta i EU. Till de bestående utmaningarna hör strukturförändringarna på arbetsmarknaden, arbetskraftens anpassningsförmåga och undanröjandet av den bristande överensstämmelsen mellan arbetskraftens kompetens och arbetsmarknadens behov. Trots att sysselsättningen bland kvinnor redan är mycket hög utgör löneskillnaderna mellan könen och bristen på barnomsorg fortfarande stora brister.

Österrike bör därför göra följande:

Livslångt lärande

1. Fortsätta att genomföra en övergripande strategi för utveckling av livslångt lärande, som underbyggs av att alla berörda aktörer mobiliseras och att det fastställs relevanta mål för ekonomiska resurser och deltagande.

Utbudet av arbetskraft och aktivt åldrande

2. I samarbete med arbetsmarknadens parter utarbeta en handlingsplan med relevanta mål för hur sysselsättningen bland äldre arbetstagare, särskilt äldre kvinnor, och den faktiska utträdesåldern kan höjas.

Jämställdhet

3. I samarbete med arbetsmarknadens partner utarbeta en strategi byggd på relevanta mål för hur de faktorer som ligger bakom löneskillnaderna mellan könen kan angripas, satsa mer på att bygga ut utbudet av barnomsorg och bedöma hur det nuvarande barnomsorgsbidraget kvantitativt och kvalitativt påverkar kvinnors förvärvsverksamhet.

PORTUGAL

De allmänna ekonomiska indikatorerna har försämrats sedan 2001 och arbetslösheten ökade markant 2002. Sedan 1997 har det dock skett en positiv utveckling mot de EU-omfattande målen och den totala sysselsättningen ligger redan över målet 67 % före 2005. Arbetskraftens produktivitet är dock den lägsta i EU och ökar bara långsamt. De genomsnittliga utbildningsnivåerna såväl för den vuxna befolkningen som de yngre åldersgrupperna är fortfarande låga. Trots att man i Portugal har satsat betydligt mer medel på utbildning under de senaste åren är andelen ungdomar som avbryter sin gymnasieutbildning och som inte deltar i någon annan utbildning ojämförligt högst i EU. Även om vissa framsteg har gjorts under senare tid är andelen som deltar i yrkesinriktad utbildning betydligt lägre än genomsnittet i EU. Det har varit särskilt svårt att få det stora antalet småföretag och mikroföretag att medverka i de nationella program som syftar till att höja arbetstagarnas kompetens och kvalifikationer i dessa företag. Även om sysselsättningen bland kvinnor är högre än genomsnittet i EU finns det fortfarande stora skillnader i fråga om fördelningen mellan sektorer och löner i den privata sektorn. Arbetsmarknadens parter och regeringen har nyligen ingått en del avtal av vikt, men för att de skall kunna genomföras krävs det ett starkt engagemang från avtalsparterna.

Portugal bör därför göra följande:

Livslångt lärande

1. Fortsätta med genomförandet av den nationella strategin för livslångt lärande, förbättra utbildningssystemet för att minska det stora antalet ungdomar som avbryter sin skolgång och se till att det finns ett utbud av kompetent arbetskraft samt genomföra målen för allmän och yrkesinriktad utbildning för arbetstagare i företag.

Jämställdhet

2. Fortsätta insatserna för att förena arbete och privatliv, särskilt genom att bygga ut barnomsorgen och vårdmöjligheterna för andra anhöriga. Vidta åtgärder för en bättre jämvikt mellan könen på sektorsnivå och angripa de faktorer som ligger bakom löneskillnaderna mellan könen i den privata sektorn.

Samarbete med arbetsmarknadens parter

3. Stärka samarbetet med arbetsmarknadens parter i fråga om lönepolitik och produktivitet, anpassningsförmåga, arbetsorganisation och kvalitet i arbetet, med utgångspunkt i de befintliga avtalen mellan regeringen och arbetsmarknadens parter.

FINLAND

De mål som Europeiska rådet fastställt för den totala sysselsättningen och för sysselsättningen bland kvinnor i EU före 2005 överskrids i Finland, likaså Lissabonmålen för kvinnors sysselsättning före 2010. Finland är en av de medlemsstater som är mest utsatta för följderna av att befolkningen blir allt äldre. För ökad sysselsättning och ett större utbud av arbetskraft kommer det således att krävas att äldre arbetstagare stannar kvar längre på arbetsmarknaden. Den totala arbetslösheten är fortfarande högre än genomsnittet i EU, med hög strukturell arbetslöshet. Det faktum att arbetslösheten är hög i vissa regioner där det också finns rekryteringsproblem tyder på att de aktiva arbetsmarknadsåtgärderna inte är tillräckligt effektiva, utan att de kunde förbättras ytterligare när det gäller att ta itu med den dåliga matchningen mellan utbudet och efterfrågan på arbetskraft. Man har förvisso vidtagit åtgärder för att minska det höga skattetrycket på arbete, men reformen av skatte- och bidragssystemen måste alltså ägnas uppmärksamhet, särskilt när det gäller lågavlönad arbetskraft. Enligt nationella uppgifter är löneskillnaderna mellan könen också höga, vilket endast delvis kan förklaras med könsuppdelningen mellan olika sektorer.

Finland bör därför göra följande:

Förebyggande och aktivering

1. Ytterligare förbättra de aktiva arbetsmarknadsåtgärdernas effektivitet i syfte att bekämpa den strukturella arbetslösheten och minska de regionala skillnaderna.

Utbudet av arbetskraft och aktivt åldrande

2. Förstärka insatserna för att upprätthålla utbudet av arbetskraft på lång sikt. Man skall bland annat fortsätta vidta åtgärder för att höja den faktiska utträdesåldern och uppmuntra deltagande på arbetsmarknaden genom att införa fler skatte- och bidragsreformer, särskilt genom riktade skatteåtgärder för låginkomsttagare.

Jämställdhet

3. Förstärka insatserna för att ta itu med de faktorer som ligger bakom löneskillnaderna mellan könen och könsuppdelningen, inom ramen för integreringen av ett jämställdhetsperspektiv.

SVERIGE

Den svenska arbetsmarknaden kännetecknas av mycket hög sysselsättning, även bland äldre arbetstagare och kvinnor, och alla EU-målen har överskridits. Med tanke på den åldrande befolkningen kommer man dock att bli tvungen att se till att det finns ett utbud av arbetskraft genom att utnyttja de potentiella källorna till ytterligare arbetskraft bland invandrare, ungdomar och långtidssjukskrivna personer. Förtidspensionering och de snabbt ökande långtidssjukskrivningarna kräver dock särskild uppmärksamhet för att ett tillräckligt utbud av arbetskraft skall kunna upprätthållas. Trots den pågående skattereformen är skattetrycket på arbete fortfarande högst i EU. Bidragssystemen är förhållandevis generösa sett ur ett internationellt perspektiv och innefattar stränga kriterier för berättigande. Det behövs emellertid förmodligen fler insatser för att incitamenten att arbeta skall bli bättre.

Sverige bör därför göra följande:

Utbudet av arbetskraft och aktivt åldrande

1. Förstärka de insatser som syftar till att upprätthålla utbudet av arbetskraft på lång sikt genom att utnyttja alla potentiella källor till arbetskraft, särskilt genom ett ökat deltagande bland invandrare.
2. Minska antalet långtidssjukskrivna personer genom att förbättra arbetsförhållandena och anpassa lagstiftningen för att främja en effektiv återintegrering på arbetsmarknaden.

Göra det lönsamt att arbeta

3. Arbeta vidare med reformerna av skatte- och bidragssystemen i syfte att öka incitamenten att arbeta, i synnerhet för grupper för vilka samspelet mellan skatter och bidrag har de mest negativa effekterna på utbudet av arbetskraft, och fullfölja reformen av skatterna på arbetsinkomst.

FÖRENADE KUNGARIKET

Förenade kungariket överskrider Europeiska rådets mål för den totala sysselsättningen i EU, också när det gäller kvinnor och äldre arbetstagare. De höga sysselsättningstalen är dock förenade med relativt låga produktivetsnivåer som delvis beror på otillräckliga grundläggande kvalifikationsnivåer och specifika problem i fråga om arbetets kvalitet, till exempel löneskillnaderna mellan könen och det faktum att vissa kategorier av arbetstagare inte ges möjlighet att delta i utbildning. Dessa utmaningar utgör en konkret dagordning för den fortsatta utvecklingen av samarbetet med arbetsmarknadens parter på alla nivåer. Dessutom ökar ständigt antalet personer i förvärsaktiv ålder som uppbär sjuk- och invaliditetsförmåner, vilket kan utgöra ett hinder för en ytterligare ökning av arbetskraftsutbudet. Trots att den totala arbetslösheten ligger gott och väl under EU-genomsnittet finns det betydande skillnader när det gäller tillträdet till arbetsmarknaden, med en anhopning av personer som står utanför arbetskraften eller är långtidsarbetslösa i vissa samhällsgrupper och bland vissa mindre gynnade grupper (ensamstående föräldrar, hushåll där ingen arbetar, vissa etniska minoriteter, äldre manliga arbetstagare, funktionshindrade och lågkvalificerade). Detta kräver förstärkta och målinriktade aktiva arbetsmarknadsåtgärder.

Förenade kungariket bör därför göra följande:

Förebyggande och aktivering

1. Genomföra aktiva arbetsmarknadsåtgärder som leder till stabil integrering på arbetsmarknaden i syfte att lindra den höga anhopningen av personer som är arbetslösa eller utanför arbetskraften inom vissa samhällsgrupper eller områden. Särskild uppmärksamhet bör ägnas åt personer som har specifika problem på arbetsmarknaden och som löper risk att bli långtidsarbetslösa, arbetande fattiga eller hamna utanför arbetskraften.

Utbudet av arbetskraft och aktivt åldrande

2. Se till att alla som kan arbeta har möjlighet och incitament till att göra detta, särskilt genom att modernisera systemen för sjuk- och invaliditetsförmåner.

Jämställdhet

3. Förstärka insatserna för att ta itu med de faktorer som ligger bakom löneskillnaderna mellan könen och förbättra balansen mellan könen inom yrken och sektorer samt se till att lågavlönade deltidsarbetande kvinnor ges fler möjligheter att delta i utbildning. Ytterligare öka utbudet av barnomsorg och vårdmöjligheter för andra anhöriga till rimliga kostnader.

Samarbete med arbetsmarknadens parter

4. Vidareutveckla samarbetet med arbetsmarknadens parter på alla nivåer för att bidra till att höja produktiviteten och kvaliteten i arbetet, bland annat genom att ta itu med de låga grundläggande kvalifikationsnivåerna och kompetensbristerna hos arbetskraften.
-

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 4 augusti 2003

om ändring av beslut 2000/49/EG om upphävande av beslut 1999/356/EG om införande av särskilda villkor för import av jordnötter och vissa produkter framställda av jordnötter, som har sitt ursprung i eller sänts från Arabrepubliken Egypten

[delgivet med nr K(2003) 2800]

(Text av betydelse för EES)

(2003/580/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 93/43/EEG av den 14 juni 1993 om livsmedelshygien ⁽¹⁾, särskilt artikel 10.1 i detta, och

av följande skäl:

(1) I kommissionens beslut 2000/49/EG av den 6 december 1999 om upphävande av beslut 1999/356/EG om införande av särskilda villkor för import av jordnötter och vissa produkter framställda av jordnötter, som har sitt ursprung i eller sänts från Arabrepubliken Egypten ⁽²⁾ föreskrivs att det beslutet skall ses över.

(2) Den 2–6 september 2001 besökte Europeiska kommissionens kontor för livsmedels- och veterinärfrågor Egypten för att bedöma de befintliga anläggningarna och åtgärderna för att fastställa aflatoxinhalten i jordnötter avsedda för export till Europeiska unionen. Vid detta besök konstaterades att de egyptiska myndigheterna hade gjort avsevärda framsteg när det gäller att förbättra kontrollen av jordnötter avsedda för export till Europeiska unionen. Särskilt tydlig var förbättringen av jordnötsodlingen med ett omfattande utbildningsprogram. Dessutom ansågs förfarandet vid export samt analysen av och intyget om aflatoxinhalten i samband därmed vara tillfredsställande, med undantag för de metoder som används vid provtagning. Laboratoriehanteringen bedömdes vara godkänd för exportförfarandet. Det konstaterades dock att inte alla lagstadgade krav på lagring av jordnötter var uppfyllda.

(3) De egyptiska myndigheterna har inkommit med skriftliga garantier om de metoder som används för provtagning och om hårdare kontroller av förvaringen av jordnötter.

(4) Av resultaten från besöket, de egyptiska myndigheternas skriftliga garantier och de positiva resultaten fram till oktober 2002 från de importerande medlemsstaternas provtagning och analys av sändningar av jordnötter, framgår att det inte längre behövs någon systematisk provtagning och analys av sändningar av jordnötter som har sitt ursprung i eller sänts från Egypten. Från och med november 2002 till och med februari 2003 har det dock kunnat konstateras en betydande ökning av antalet meddelanden om sändningar som inte uppfyller bestämmelserna. Orsaken till detta verkar vara ett dåligt skördeår 2002 i kombination med otillräckliga kontroller från de egyptiska myndigheternas sida. Myndigheterna har vidtagit ytterligare åtgärder för att förbättra situationen.

(5) Därför bör den behöriga myndigheten i den importerande medlemsstaten fortsätta med provtagning och analys på särskilt hög nivå för att skydda folkhälsan.

(6) För att se till att stickproven på och analyserna av sändningar av jordnötter och produkter som är framställda av jordnötter som har sitt ursprung i eller sänts från Egypten sker på ett enhetligt sätt inom hela gemenskapen bör man fastställa hur ofta dessa provtagningar och analyser skall göras.

(7) Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet ⁽³⁾ inrättades systemet för snabb varning för livsmedel och foder.

⁽¹⁾ EGT L 175, 19.7.1993, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 19, 25.1.2000, s. 46.

⁽³⁾ EGT L 31, 1.2.2002, s. 1.

- (8) Med hänsyn till folkhälsan bör medlemsstaterna regelbundet lämna rapporter till kommissionen om samtliga analysresultat från de officiella kontroller som genomförts på sändningar av jordnötter och produkter som är framställda av jordnötter som har sitt ursprung i eller sänts från Egypten. Denna rapportering bör vara ett komplement till meddelandeskyldigheten enligt systemet för snabb varning för livsmedel och foder.
- (9) Efter begäran av vissa medlemsstater bör förteckningen över införselplatser genom vilka de produkter som omfattas av beslut 2002/49/EG får importeras till gemenskapen uppdateras. För tydlighetens skull bör förteckningen ersättas.
- (10) Beslut 2000/49/EG bör därför ändras.
- (11) Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa har rådfrågats.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beslut 2000/49/EG ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 skall ändras på följande sätt:

a) Punkt 5 skall ersättas med följande:

"5. De behöriga myndigheterna i varje medlemsstat skall ta stickprov på sändningar av jordnötter och vissa produkter som är framställda av jordnötter som har sitt ursprung i eller sänts från Egypten och analysera halterna av aflatoxin B1 och den totala aflatoxinhalten.

Medlemsstaterna skall var tredje månad lämna in en rapport till kommissionen med samtliga analysresultat från de officiella kontroller som genomförts på sändningar av jordnötter och vissa produkter som är framställda av jordnötter som har sitt ursprung i eller sänts från Egypten. Denna rapport skall lämnas in under den månad som följer på varje kvartal. (*)

(*) April, juli, oktober, januari".

b) Följande punkter skall läggas till som punkt 6 och 7:

"6. De stickprov och analyser som avses i punkt 5 skall göras på cirka 20 % av sändningarna av produkter inom var och en av de kategorier som anges i punkt 1.

De sändningar på vilka man skall ta stickprov för analys bör kvarhållas högst 15 arbetsdagar innan de släpps ut på gemenskapsmarknaden från införselplatsen. I detta fall skall de behöriga myndigheterna i medlemsstaten utfärda ett åtföljande officiellt dokument för att ange att det tagits ett officiellt prov på och gjorts en analys av sändningen samt för att ange analysresultaten.

7. Om en sändning delas upp skall kopior av hälsointrycket och de åtföljande dokumenten enligt punkterna 1 och 6 som utfärdats av den behöriga myndigheten i den medlemsstat på vars territorium uppdelningen har ägt rum åtfölja varje del av den uppdelade sändningen."

2. Artikel 2 skall ersättas med följande:

"Artikel 2

Detta beslut skall fortlöpande ses över mot bakgrund av de uppgifter och garantier som de behöriga egyptiska myndigheterna ger och av resultaten av de prov som tas av medlemsstaterna. Översynen skall bedöma om de särskilda villkor som anges i artikel 1 ger ett fullgott skydd för folkhälsan i gemenskapen. Vid översynen skall det även göras en bedömning av huruvida det finns ett fortsatt behov av särskilda villkor."

3. Bilaga II skall ersättas med texten i bilagan till detta beslut.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 4 augusti 2003.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

BILAGA

"BILAGA II

Förteckning över införselplatser genom vilka jordnötter och produkter som är framställda av jordnötter som har sitt ursprung i eller sänts från Egypten kan importeras till Europeiska gemenskapen

Medlemsstat	Införselplats
Belgien	Antwerpen, Zeebrugge, Bryssel, Aalst
Danmark	Alla danska hamnar, flygplatser och gränsstationer
Tyskland	HZA Lörrach-ZA Weil am Rhein-Autobahn, HZA Stuttgart- ZA Flughafen, HZA München — ZA München — Flughafen, HZA Hof- Schirnding-Landstraße, HZA Weiden -ZA Furth im Wald-Schafberg, HZA Weiden — ZA Waidhaus-Autobahn, Bezirksamt Reinickendorf von Berlin, Abteilung Finanzen, Wirtschaft und Kultur, Veterinär- und Lebensmittelaufsichtsamt, Grenzkontrollstelle, HZA Frankfurt (Oder) — ZA Autobahn, HZA Cottbus- ZA Forst-Autobahn, HZA Bremen- ZA Neustädter Hafen, HZA Bremen — ZA Bremerhaven, HZA Hamburg-Hafen-ZA Waltershof, HZA Hamburg-Stadt, HZA Itzehoe-ZA Hamburg-Flughafen, HZA Frankfurt-am-Main-Flughafen, HZA Braunschweig-Abfertigungsstelle, HZA Hannover-Abfertigungsstelle, HZA Lüneburg-ZA Stade, HZA Dresden — ZA Dresden-Friedrichstadt, HZA Pirna — ZA Altenberg, HZA Löbau — Zollamt Ludwigsdorf-Autobahn, HZA Koblenz — ZA Hahn-Flughafen, HZA Oldenburg-ZA Wilhelmshaven, HZA Bielefeld — ZA Ecken-dorfer Straße Bielefeld, HZA Erfurt — ZA Eisenach, HZA Potsdam — ZA Ludwigsfelde, HZA Potsdam — ZA Berlin-Flughafen Schönefeld, HZA Augsburg — ZA Memmingen, HZA Ulm — ZA Ulm (Donautal), HZA Karlsruhe — ZA Karlsruhe, HZA Berlin — ZA Dreilinden, HZA Gießen- ZA Gießen, HZA Gießen — ZA Marburg, HZA Singen — ZA Bahnhof, HZA Lörrach — ZA Weil am Rhein — Schusterinsel, HZA Hamburg-Stadt -ZA Oberelbe, HZA Hamburg-Stadt — ZA Oberelbe — Abfertigungsstelle Billbrook, HZA Hamburg-Stadt — ZA Oberelbe — Abfertigungsstelle Großmarkt, HZA Potsdam — ZA Berlin — Flughafen Schönefeld, HZA Düsseldorf — ZA Düsseldorf Nord
Grekland	Athen, Pireus, Elefsis, Athens flygplats, Thessaloniki, Volos, Patra, Heraklion på Kreta, flyg-platsen på Kreta, Euzoni, Idomeni, Ormenio, Kipi, Kakavia, Niki, Promahonas, Pithio, Igou-menitsa, Kristalopigi
Spanien	Algeciras (hamn), Alicante (flygplats, hamn), Almeria (flygplats, hamn), Asturias (flygplats), Barcelona (flygplats, hamn, järnväg), Bilbao (flygplats, hamn), Cadiz (hamn), Cartagena (hamn), Castellon (hamn), Ceuta (hamn), Gijón (hamn), Huelva (hamn), Irun (våg), La Coruña (hamn), La Junquera (våg) Las Palmas de Gran Canaria (flygplats, hamn), Madrid (flygplats, järnväg), Malaga (flygplats, hamn), Marin (hamn), Melilla (hamn), Murcia (järnväg), Palma de Mallorca (flygplats, hamn), Pasajes (hamn), San Sebastián (flygplats), Santa Cruz de Tenerife (hamn), Santander (flygplats, hamn), Santiago de Compostela (flygplats), Sevilla (flygplats, hamn), Tarragona (hamn), Tenerife Norte (flygplats), Tenerife Sur (flygplats), Valencia (flyg-plats, hamn), Vigo (flygplats, hamn), Villagarcia (hamn), Vitoria (flygplats), Zaragoza (flyg-plats)
Frankrike	Marseille (Bouches-du-Rhone), Le Havre (Seine-Maritime), Rungis MIN (Val-de-Marne), Lyon Chassieu CRD (Rhône), Strasbourg CRD (Bas-Rhin), Lille CRD (Nord), Saint-Nazaire Montoir CRD (Loire-Atlantique), Agen (Lot-et-Garonne), hamnen i Pointe des Galets på Réunion
Irland	Dublin — hamn och flygplats, Cork — hamn och flygplats, Shannon — flygplats
Italien	Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Ancona Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Bari Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Genova Ufficio Sanità Marittima di Livorno Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Napoli Ufficio Sanità Marittima di Ravenna Ufficio Sanità Marittima di Salerno Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Trieste Dogana di Ferneti-Interporto Monrupino (Trieste) Ufficio di Sanità Marittima di La Spezia Ufficio di Sanità Marittima e Aerea di Venezia Ufficio di Sanità Marittima e Aerea di Reggio Calabria

Medlemsstat	Införselplats
Luxemburg	Centre douanier, Croix de Gasperich, Luxembourg
Nederländerna	Alla hamnar, flygplatser och gränsstationer
Österrike	HZA Feldkirch, HZA Graz, Nickelsdorf, Spielfeld, HZA Wien, ZA Wels, ZA Kledering, ZA Flughafen Wien, HZA Salzburg, ZA Klingenbach/Zweigstelle Sopron, ZA Karawankentunnel, ZA Villach
Portugal	Lissabon, Leixões
Finland	Alla finska tullkontor
Sverige	Göteborg, Ystad, Stockholm, Helsingborg, Karlskrona, Karlshamn, Landvetter, Arlanda
Förenade kungariket	Belfast, Channel Tunnel Terminal, Dover, Felixstowe, Gatwick Airport, Goole Grangemouth, Harwich, Heathrow Airport, Heysham, Hull, Immingham, Ipswich, King's Lynn, Leith, Liverpool, London (inklusive Tilbury, Thamesport och Sheerness), Manchester Airport, Manchester Container Port, Manchester (inklusive Ellesmere Port), Medway, Middlesbrough, Newhaven, Poole, Shoreham, Southampton, Stansted Airport.”

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 1 augusti 2003

om delegering av förvaltningen av stöd till genomförandeorgan för en föranslutningsåtgärd inom jordbruket och landsbygdens utveckling i Republiken Tjeckien under föranslutningsperioden

(2003/581/EG)

EUROPEISKA UNIONENS KOMMISSION HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1266/1999 av den 21 juni 1999 om samordning av stödet till kandidatländerna inom ramen för föranslutningsstrategin och om ändring av förordning (EEG) nr 3906/1989 ⁽¹⁾, särskilt artikel 12.2 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Det särskilda anslutningsprogrammet för jordbruks- och landsbygdsutveckling för Tjeckien (nedan kallat "Sapard-programmet") godkändes genom ett kommissionsbeslut av den 26 oktober 2000 ⁽²⁾, ändrat genom kommissionens beslut av den 23 december 2002, vilket skedde i enlighet med artikel 4.5 i rådets förordning (EG) nr 1268/1999 av den 21 juni 1999 om gemenskapsstöd för föranslutningsåtgärder för jordbruket och landsbygdens utveckling i kandidatländerna i Central- och Östeuropa under föranslutningsperioden ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 696/2003 ⁽⁴⁾.
- (2) Tjeckiens regering och kommissionen, som företrädde gemenskapen, undertecknade den 5 februari 2001 ett flerårigt finansieringsavtal om tekniska, juridiska och administrativa ramar för genomförandet av Sapard-programmet, vilket sedan ändrades genom det ettåriga finansieringsavtalet för 2001, som i sin tur undertecknades den 13 oktober 2002.
- (3) Tjeckiens behöriga myndighet har utsett en Sapard-byrå som skall ansvara för genomförandet av vissa av de åtgärder som fastställs i Sapard-programmet. Nationella fonden vid finansministeriet har utsetts att sköta den ekonomiska förvaltningen i samband med genomförandet av Sapard-programmet.
- (4) På grundval av en analys från fall till fall av förmågan att förvalta nationella och sektoriella program/projekt, av förfarandena för finansiell kontroll och de strukturer

som rör offentliga finanser, enligt artikel 12.2 i förordning (EG) nr 1266/1999, antog kommissionen beslut 2002/298/EG av den 15 april 2002 och beslut 2003/123/EG av den 19 februari 2003 om delegering av förvaltningen av stöd till genomförandeorgan för föranslutningsåtgärder inom jordbruket och landsbygdens utveckling i Tjeckiska republiken under föranslutningsperioden ⁽⁵⁾ med avseende på vissa åtgärder som fastställs i Sapard-programmet.

- (5) Kommissionen har sedan dess gjort en utförligare analys enligt artikel 12.2 i förordning (EG) nr 1266/1999 med avseende på åtgärd 3.1 i Sapard-programmet "Förbättring av yrkesutbildningen". Kommissionen anser att Tjeckien, även vad den åtgärden beträffar, uppfyller kraven i artiklarna 4–6 och i bilagan till kommissionens förordning (EG) nr 2222/2000 av den 7 juni 2000 om finansiella bestämmelser för tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 1268/1999 om gemenskapsstöd för föranslutningsåtgärder för jordbruket och landsbygdens utveckling i kandidatländerna i Central- och Östeuropa under föranslutningsperioden ⁽⁶⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 188/2003 ⁽⁷⁾, samt minimivillkoren enligt bilagan till förordning (EG) nr 1266/1999.
- (6) Det är följaktligen lämpligt att avstå från det krav på förhandsgodkännande som avses i artikel 12.1 i förordning (EG) nr 1266/1999 och att i fråga om åtgärd 3.1 delegera stödförvaltningen till Sapard-byrån och nationella fonden vid finansministeriet i Tjeckien.
- (7) Eftersom kommissionens kontroller beträffande åtgärd 3.1 avser ett system som ännu ej tillämpas fullt ut för alla viktiga delar är det emellertid lämpligt att, i enlighet med artikel 3.2 i förordning (EG) nr 2222/2000, endast temporärt delegera förvaltningen av Sapard-programmet till Sapard-byrån och nationella fonden vid finansministeriet,

⁽¹⁾ EGT L 161, 26.6.1999, s. 68.

⁽²⁾ C(2000)3105 slutlig.

⁽³⁾ EGT L 161, 26.6.1999, s. 87.

⁽⁴⁾ EUT L 99, 17.4.2003, s. 24.

⁽⁵⁾ EGT L 102, 18.4.2002, s. 32 och EUT L 49, 22.2.2003, s. 21.

⁽⁶⁾ EGT L 253, 7.10.2000, s. 5.

⁽⁷⁾ EUT L 27, 1.2.2003, s. 14.

- (8) En fullständig delegering av förvaltningen av Sapard-programmet bör inte ske förrän det har gjorts ytterligare kontroller för att säkerställa att systemet fungerar på ett tillfredsställande sätt och efter genomförandet av eventuella rekommendationer från kommissionen till följd av att stödförvaltningen delegeras till Sapard-byrån och nationella fonden vid finansministeriet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Kravet i artikel 12.1 i förordning (EG) nr 1266/1999 på ett förhandsgodkännande från kommissionen skall inte gälla för projekturval och tilldelning av kontrakt för åtgärd 3.1 som görs av Tjeckien.

Artikel 2

Förvaltningen av Sapard-programmet skall temporärt delegeras till

1. Sapard-byrån i Tjeckien, Tesnov 17, 117 05 Prag 1, för genomförandet av åtgärd 3.1 i Sapard-programmet "Förbättring av yrkesutbildningen" enligt vad som fastställs i det program för jordbruks- och landsbygdsutveckling som godkändes genom kommissionens beslut av den 26 oktober 2000, och
2. nationella fonden vid finansministeriet, Letenska 5, 118 10 Prag 1, Tjeckien, när det gäller den ekonomiska förvaltningen i samband med genomförandet av åtgärd 3.1 i Sapard-programmet för Tjeckien.

Utfärdat i Bryssel den 1 augusti 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

(Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning V i Fördraget om Europeiska unionen)

RÅDETS BESLUT 2003/582/GUSP

av den 21 juli 2003

om ingående av ett avtal mellan Europeiska unionen och Ryska federationen om denna stats deltagande i Europeiska unionens polisuppdrag (EUPM) i Bosnien och Hercegovina

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 24 i detta,

med beaktande av ordförandeskapets rekommendation, och
av följande skäl:

- (1) Rådet antog gemensam åtgärd 2002/210/GUSP av den 11 mars 2002 om Europeiska unionens polisuppdrag ⁽¹⁾ och gemensamma åtgärder 2003/141/GUSP av den 27 februari 2003 ⁽²⁾ och 2003/188/GUSP av den 17 mars 2003 ⁽³⁾ om ändring av gemensam åtgärd 2002/210/GUSP om Europeiska unionens polisuppdrag.
- (2) I artikel 8.3 i gemensam åtgärd 2002/210/GUSP föreskrivs att detaljerade arrangemang för tredje lands deltagande i EUPM skall fastställas i avtal i enlighet med artikel 24 i Fördraget om Europeiska unionen.
- (3) Efter rådets beslut av den 14 oktober 2002 om att bemyndiga ordförandeskapet att inleda förhandlingar har ordförandeskapet förhandlat fram ett avtal med Ryska federationen om dess deltagande i EUPM.
- (4) Europeiska unionen och Ryska federationen har enats om att texten till avtalet bör fogas till en skriftväxling och att avtalet bör tillämpas provisoriskt från och med undertecknandet, i avvaktan på att det träder i kraft.
- (5) Denna skriftväxling bör undertecknas och avtalet bör godkännas på Europeiska unionens vägnar.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Skriftväxlingen och det därtill fogade avtalet mellan Europeiska unionen och Ryska federationen om denna stats deltagande i Europeiska unionens polisuppdrag (EUPM) i Bosnien och Hercegovina godkänns härmed på Europeiska unionens vägnar.

Texterna till skriftväxlingen och avtalet åtföljer detta beslut.

Artikel 2

1. Rådets ordförande bemyndigas härmed att utse den eller de personer som skall ha rätt att underteckna skriftväxlingen med bindande verkan för Europeiska unionen.

2. Rådets ordförande bemyndigas härmed att göra den anmälan som avses i skriftväxlingen.

Artikel 3

Detta beslut skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta beslut får verkan samma dag som det offentliggörs.

Utfärdat i Bryssel den 21 juli 2003.

På rådets vägnar

F. FRATTINI

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 70, 13.3.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 53, 28.2.2003, s. 63.

⁽³⁾ EUT L 73, 19.3.2003, s. 9.

AVTAL

mellan Europeiska unionen och Ryska federationen om Ryska federationens deltagande i Europeiska unionens polisuppdrag (EUPM) i Bosnien och Hercegovina

EUROPEISKA UNIONEN

å ena sidan och

RYSKA FEDERATIONEN

å andra sidan,

nedan kallade "deltagande parter",

SOM BEAKTAR

- närvaron av Förenta nationernas internationella polisstyrka (IPTF) i Bosnien och Hercegovina alltsedan 1996 och erbjudandet från Europeiska unionen att avlösa IPTF i Bosnien och Hercegovina från och med den 1 januari 2003,
- Bosnien och Hercegovinas godtagande av detta erbjudande genom skriftväxling den 2 och 4 mars 2002, där det föreskrivs bl.a. att EUPM:s planeringsgrupp skall ges samma status som för närvarande gäller för medlemmarna i Europeiska unionens övervakningsmission (EUMM) i Bosnien och Hercegovina,
- att Europeiska unionens råd antagit gemensam åtgärd 2002/210/GUSP av den 11 mars 2002 om Europeiska unionens polisuppdrag ⁽¹⁾ samt gemensamma åtgärder 2003/141/GUSP av den 27 februari 2003 ⁽²⁾ och 2003/188/GUSP av den 17 mars 2003 ⁽³⁾ om ändring av gemensam åtgärd 2002/210/GUSP om Europeiska unionens polisuppdrag, där det fastslås att europeiska Natomedlemmar som inte är medlemmar av EU och andra stater som är kandidater till anslutning till Europeiska unionen samt andra OSSE-medlemsstater som inte är medlemmar av EU, men som för närvarande bidrar med personal till FN:s internationella polisstyrka, är inbjudna att delta i EUPM,
- den överenskommelse som ingicks den 4 oktober 2002 mellan EU och Bosnien och Hercegovina om den verksamhet som skall utövas av EUPM i Bosnien och Hercegovina ⁽⁴⁾, inklusive bestämmelser om EUPM-personalens status,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

Artikel 1**Ramar**

Ryska Federationen skall ställa sig bakom bestämmelserna i gemensam åtgärd 2002/210/GUSP om Europeiska unionens polisuppdrag (EUPM) i Bosnien och Hercegovina, inklusive bilagan om riktlinjerna för EUPM, som Europeiska unionens råd antog den 11 mars 2002, ändrad genom gemensamma åtgärder 2003/141/GUSP av den 27 februari 2003 och 2003/188/GUSP av den 17 mars 2003, i enlighet med bestämmelserna i följande artiklar.

Artikel 2**Personal som utstationeras till EUPM**

1. Ryska federationen skall bidra till EUPM med fem utstationerade polistjänstemän. Denna personal bör vara utstationerad under minst ett år och på ett sådant sätt att lämplig rotation skapas i den utstationerade personalstyrkan.

2. Ryska federationen skall se till att dess personal som utstationeras till EUPM utför sitt uppdrag i enlighet med bestämmelserna i gemensam åtgärd 2002/210/GUSP, ändrad genom gemensamma åtgärder 2003/141/GUSP och 2003/188/GUSP.

3. Ryska federationen skall vederbörligen underrätta EUPM och Europeiska unionens råds generalsekretariat om alla ändringar i dess bidrag till EUPM.

4. Personal som utstationeras till EUPM skall genomgå noggrann läkarundersökning, vaccineras och inneha friskintyg för tjänstgöringen som utfärdats av behörig myndighet från Ryska federationen. En kopia av detta intyg skall åtfölja personal som utstationeras till EUPM.

5. Ryska federationen skall svara för kostnaderna för utsändandet av de polistjänstemän som den utstationerar, inklusive löner, traktamenten, kostnader för läkarvård, försäkring och resekostnader till och från Bosnien och Hercegovina.

Artikel 3**Status för den personal som utstationeras till EUPM**

1. Personal som Ryska federationen utstationerar till EUPM skall omfattas av den överenskommelse som ingicks den 4 oktober 2002 mellan Europeiska unionen och Bosnien och Hercegovina om EUPM:s verksamhet i Bosnien och Hercegovina.

2. Ryska federationen skall vara ansvarig för att besvara alla anspråk i samband med utstationeringen av en medlem ur EUPM:s personalstyrka som kommer från eller rör personen i fråga. Ryska federationen skall vara ansvarig för att i förekommande fall väcka talan mot en utstationerad person.

⁽¹⁾ EGT L 70, 13.3.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 53, 28.2.2003, s. 63.

⁽³⁾ EUT L 73, 19.3.2003, s. 9.

⁽⁴⁾ EGT L 293, 29.10.2002, s. 2.

3. EUPM är ett obebäpnat uppdrag och saknar därmed insatsregler.

4. Utstationerade polistjänstemän skall arbeta i nationell polisuniform. EUPM skall stå för baskrar och gradbeteckningar.

Artikel 4

Befälsordning

1. Ryska federationens bidrag till EUPM påverkar inte självständigheten i unionens beslutsfattande. Den personal som utstationeras av Ryska federationen skall fullgöra sina plikter och uppträda med EUPM:s bästa för ögonen.

2. All EUPM-personal skall kvarstå under respektive nationella myndighets fulla befäl.

3. De nationella myndigheterna skall överföra det operationella kommandot (OPCOM) till EUPM:s uppdragschef/polischef, som skall utöva detta kommando genom en hierarkisk ledningsstruktur.

4. Uppdragschefen/polischefen skall leda EUPM och ansvara för den dagliga ledningen.

5. Ryska federationen skall ha samma rättigheter och skyldigheter när det gäller den dagliga ledningen av insatsen som de av EU:s medlemsstater som deltar i den, i enlighet med artikel 8.2 i gemensam åtgärd 2002/210/GUSP. Detta skall ske på plats i samband med den normala verksamheten, också inom polisuppdragets högkvarter.

6. EUPM:s uppdragschef/polischef skall ansvara för den disciplinära kontrollen över uppdragets personal. I tillämpliga fall skall disciplinåtgärder vidtas av den berörda nationella myndigheten.

7. Ryska federationen skall utse en kontaktperson för den nationella kontingenten som skall företräda den nationella kontingenten inom uppdraget. Kontaktpersonerna för de nationella kontingenterna skall avlägga rapport till EUPM:s uppdragschef/polischef och skall ansvara för kontingentens dagliga disciplin.

8. Beslut av Europeiska unionen om att avsluta operationen skall fattas efter samråd med Ryska federationen, förutsatt att denna stat fortfarande bidrar till EUPM vid tidpunkten för uppdragets avslutande.

Artikel 5

Sekretessbelagda uppgifter

Ryska federationen skall vidta lämpliga åtgärder för att se till att dess personal som är utstationerad till EUPM när den hanterar sekretessbelagda EU-uppgifter iakttar de säkerhetsbestämmelser för Europeiska unionens råd som återfinns i rådets beslut 2001/264/EG av den 19 mars 2001 ⁽¹⁾ om antagande av rådets säkerhetsbestämmelser.

Artikel 6

Bidrag till driftskostnaderna

1. Ryska federationen skall till driftskostnaderna för EUPM bidra med ett belopp på 25 000 euro per år. Ryska federationen skall överväga att allt efter vilka medel landet har till sitt förfogande och på vilken nivå deltagandet sker ge ytterligare bidrag av frivillig art till dessa driftskostnader.

2. Ett arrangemang skall undertecknas mellan EUPM:s uppdragschef/polischef och berörda administrativa organ i Ryska federationen rörande bidrag från Ryska federationen till EUPM:s driftskostnader. Detta arrangemang skall inbegripa bestämmelser om

- a) vilket belopp det gäller, inklusive i förekommande fall eventuella extra bidrag av frivillig art,
- b) arrangemangen för betalning och förvaltning av det berörda beloppet,
- c) vid behov, kontrollsystem för kontroll och revision av det berörda beloppet.

3. Ryska federationen skall formellt underrätta EUPM och Europeiska unionens råds generalsekretariat om det totala beloppet för dess bidrag till driftskostnaderna under 2003 senast den 31 juli 2003 och därefter senast den 1 november varje år och skall ingå det finansiella arrangemanget den 15 augusti 2003 för år 2003 och därefter den 15 december varje år för dess bidrag till driftskostnaderna för det följande året.

4. Ryska federationens bidrag till EUPM:s driftskostnader skall deponeras senast den 15 september 2003 och därefter senast den 31 mars varje år på det bankkonto som meddelas till den staten.

⁽¹⁾ EGT L 101, 11.4.2001, s. 1.

SKRIFTVÄXLING**mellan Europeiska unionen och Ryska federationen angående ett avtal om Ryska federationens deltagande i Europeiska unionens polisuppdrag (EUPM) i Bosnien och Hercegovina***Skrivelse från Europeiska unionen*

Bryssel den 24 juli 2003

Härmed bifogas texten till avtalet mellan Europeiska unionen och Ryska federationen om Ryska federationens deltagande i Europeiska unionens polisuppdrag (EUPM) i Bosnien och Hercegovina, på engelska tillsammans med en översättning till ryska.

Om Ryska federationen kan godta detta, vill jag på Europeiska unionens vägnar föreslå att denna skrivelse och Er skriftliga bekräftelse, med bilagorna till dessa, tillsammans skall utgöra ovan nämnda avtal, som kommer att tillämpas provisoriskt från och med den dag då Er skriftliga bekräftelse mottagits och träda i kraft första dagen i den första månaden efter det att de deltagande parterna anmält till varandra att de för ändamålet nödvändiga förfarandena är slutförda. Avtalet kommer att gälla så länge Ryska federationen deltar i EUPM, såvida inte någon av parterna säger upp avtalet med två månaders varsel till den andra parten.

Jag vill också förklara att Europeiska unionens godtagande av det förfarande som anges i detta brev inte utgör något precedensfall för kommande avtal mellan Europeiska unionen och Ryska federationen.

Jag skulle vara tacksam om Ni ville bekräfta att Ryska federationen är inföstådd ovanstående. En översättning av detta brev till ryska bifogas.

Högaktningsfullt

På Europeiska unionens vägnar

M. MELANI

Skrivelse från Ryska federationen

Bryssel den 24 juli 2003

Med hänvisning till Er skrivelse av den 24 juli 2003 har jag äran att bekräfta att Ryska federationen har godkänt villkoren i avtalet mellan Ryska federationen och Europeiska unionen om Ryska federationens deltagande i Europeiska unionens polisuppdrag (EUPM) i Bosnien och Hercegovina; avtalstexten på ryska har tillsammans med en översättning till engelska bifogats detta brev.

Jag har även äran att bekräfta att Er skrivelse och denna skrivelse, inbegripet bilagorna, tillsammans kommer att utgöra det ovannämnda avtal mellan Ryska federationen och Europeiska unionen som kommer att tillämpas provisoriskt från och med dagen för mottagandet av detta brev och träda i kraft den första dagen i den första månad som följer på de deltagande parternas anmälan till varandra om att de förfaranden som är nödvändiga i detta syfte har fullföljts, och kommer att förbli i kraft så länge Ryska federationen bidrar till EUPM, om avtalet inte sägs upp av någondera parten genom en underrättelse till den andra parten två månader i förväg.

Jag vore tacksam om Ni ville notera dagen för mottagandet av detta brev.

Högaktningsfullt

För Ryska federationen

M. FRADKOV
